DEN DANSKE *Stjerne* NR. 12
DECEMBER 1966
115. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1966

115. ÅRG.

Indhold:

Stjernen ønsker sine læsere en Glædelig Jul!

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon (01) 34 24 55

Don L. Christensen, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør
Annoncer: Jørgen W. Schmidt

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Kristus er det sande lys

i menneskets liv

af *Præsident David O. McKay*

Der findes en glæde ved julen som ikke overgås af nogen anden højtid eller begivenhed i årets løb. Denne højtid er forbundet med den sjælens tilfredsstillelse, som kommer af at glemme sig selv for andres lykke. På grund af dette burde hver jul finde verden en lille smule bedre end sidste år og mænd og kvinder en lille smule mere tilbøjelige til at stræbe efter at oprette fred på jorden.

Lige siden mennesket blev anbragt her på jorden har fred været det, han har søgt mest efter. Sammen med denne søgen har været hans ønske om frihed — frihed til at udtrykke hvad han tænker, frihed til at vælge sit arbejde uden diktatorisk tvang, frihed til at dyrke Gud uden at blive forulempet, frihed til at eje et hjem, hvor ingen diktator kan gå ind uden at være indbudt — absolut nødvendige betingelser for at kunne nyde freden!

Det er min overbevisning at millioner af oprigtige mennesker verden over beder om og stræber efter at dette kan gå i opfyldelse.

Kirkens medlemmer loyale mod idealer og lærdomme

Loyaliteten hos Kirkens medlemmer overfor de idealer og lærdomme, som Manden fra Galilæa lærte os, er blevet bevist ved, at titusinder siger ja til det Gengivne Evangeliums budskaber, således som det forkyndes af sendebud hjemme og ude, ved at de er rede og villige til at sige ja til »kaldelser« og opgaver, og ved forøgede tiende- og faste-offergaver.

Alle sådanne ting bidrager til den glæde og fred, som Kristus kom for at oprette.

Men lad os altid huske, at prisen for fred er evig årvågenhed og konstant retskaffent arbejde. Ondskab og elendighed grasserer stadig i verden og må modstås. Mørkets Magter er vokset samtidig med udbredelsen af Evangeliet. Hele nationer erklærer, at ateisme skal være landets lov. Ateisme er det største våben Satan har at bruge, og dens dårlige indflydelse bringer nedværdigelse til millioner ude over verden. I selve dette øjeblik fortæller den offentlige nyhedstjeneste om voksende aktivitet fra den Ondes side. Krigsmæssige aktiviteter og internationale misforståelser forhindrer oprettelsen af fred og afleder menneskets opfindsomme sjæl fra videnskabens, kunstens og litteraturens stier og anvender den til menneskets tilbagegang og til krigens mordbrand.

Lykke og fred vil komme

Den opgående sol kan sprede nattens mørke, men den kan ikke udslette det mørke, som ondskab, had, bigotteri og egenkærlighed skaber i menneskehedens hjerter. Lykke og fred vil kun komme til jorden, når Kærlighedens Lys og menneskelig barmhjertighed kommer ind i menneskenes sjæle.

Det var i denne hensigt, at Kristus, Retfærdighedens Søn, »med helbredelse i sine vinger« kom hertil i tidernes midte. Gennem Ham vil ondskab blive overvundet, og had, fjendskab, strid, fattigdom og krig fjernet. Dette vil imidlertid ikke blive udført med atombomber og skyderi, med undervandsbåde eller giftgas, men med en aldrig svigtende proces, der forandrer menneskenes mentale og åndelige indstilling. Verdens metoder og vaner afhænger af mænds og kvinders tanker og overbevisninger. Hvis vi derfor ville forandre verden, måtte vi først forandre folks tanker. Kun i den udstrækning, hvor menneskene *ønsker* Fred og Broderskab, kan verden gøres bedre. Kun ved at hænge ved sunde principper kan freden komme, enten til enkeltpersoner eller til nationer.

Kristus er Frelseren

Kristus er det sande lys i menneskenes liv. Han er Guds Søn — verdens Frelser! Hans komme blev forkyndt af himmelske hærskarer, som sang: »Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag«. (*Luk. 2:14*).

På denne måde blev den største og mest betydningsfulde kendsgerning i verdenshistorien nedskrevet. Ved at påtage sig dødelighed personificerede Kristus sig i Guddommen; ved at Han vandrede omkring blandt menneskene og underviste dem, var Han et eksempel på den sande filosofi ved at være til; ved sin død og opstandelse åbnede Han døren til liv og udødelighed.

Idet Han afslog Fristerens plan om tvang og selvforherligelse oprettede Frelseren en plan, som vil forny menneskenes sjæle. Han vidste, at denne fornyelseskraft ville blive stilfærdig, næsten ikke til at opdage; langsom til at opnå drivkraft og skuffende for alle, undtagen for dem, som fangede synet af Ham; kun sejrrig gennem Hans død, opstandelse og Andet Komme.

Med forkyndelsen af Frelserens Fødsel gennem de Himmelske Hærskarer for mere end nitten hundrede år siden blev der givet et budskab, som, hvis man ville lytte til det, ville forene folk af alle nationer i et venskab, som ville skabe, ikke mistro og frygt for muligheden af en atomkrig, men tillid og varig *fred*.

Mange og hurtige er de forandringer, som er kommet til verdens folk siden englenes forkyndelse, men de principper de gav bliver ved at være uforanderlige og altid anvende-

lige og vigtige for menneskenes børns lykke, frelse og ophøjelse. Disse principper kan sammenfattes således:

1. Tro på Gud (»Ære være Gud i det højeste«).
2. Fred gennem broderlig kærlighed (»På jorden fred«).
3. God vilje og kammeratskab (»God vilje blandt menneskene«).

Julen: Højtideligholdelse af Jesu Fødsel

Ingen bekymring eller ængstelse når man skal vælge og give gaver, ingen fejren af julefester, ingen pynt, selv om den er moderne eller tillokkende, ingen selskaber selv om de er livlige, skulle nogensinde overskygge den kendsgerning, at julen er højtideligholdelse af Jesu Kristi fødsel. Han, som kom for at give Liv, Lys og Fred til hele menneskeheden, og som markerede den Vej, hvorved disse evige velsignelser kan opnås. Lad os altid huske, at »... således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv«. (*Johs. 3:16*).

Denne vor Faders kærlighed er blevet tilkendegivet lige siden Han gav mennesket handlefrihed og blev især tilkendegivet under Jesu jordiske liv, gennem Hans lærdomme. Til sine disciple på den tid sagde Han: »Dette har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsel; men vær frimodige, jeg har overvundet verden«. (*Johs. 16:33*).

»Denne er min Elskede Søn«

Denne kærlighed blev igen demonstreret atten hundrede år senere, da Faderen præsenterede Frelseren for den unge Joseph Smith med ordene: »Denne er min Elskede Søn. Hør Ham!«

Med denne guddommelige myndighed oprettede Jesus, Barnet fra Betlehem, som senere gav sit evangelium til menneskene og som blev korsfæstet og opstod og som lever idag, igen sin Kirke, så hele menneskeheden kunne høre Hans ord og modtage evige velsignelser gennem lydighed mod evangeliets love og ordinancer.

Lad derfor jeres gaver til hinanden bringe med sig et minde om Faderens gave, Hans Enbårne Søn, som til gengæld gav evangeliets gave til alle. Lad julens fornøjelser komme i anden række efter den sande åndelige betydning af denne den største af alle højtider — *Vor Herre og Frelsers, Jesu Kristi fødsel.*

»... thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses«. (*Ap. Gern. 4:12*).

David O. McKay

Tegn viser, at Kristi komme er nær

Uddrag af en tale af ældste *Mark E. Petersen* ved Generalkonferencen, oktober 1965.

Vi sidste dages hellige bevidner, at følgende vigtige tegn, som fortæller om, at Kristi Andet Komme nærmer sig, er her nu og kan undersøges af alle, som er interesserede.

Palæstinas fysiske genoprettelse er en kendsgerning, som ingen kan benægte. Den er en del af vor løbende historie.

Den bog, der var bestemt til at gå forud for den fornyede frugtbarhed i det Hellige Land, er også en realitet.

Den er nu udgivet.

Det er Mormons Bog, det gamle Amerikas hellige skrift. Den har indtaget sin plads ved siden af Bibelen, således som Ezekiel sagde, at den ville. Lad ingen spotte den, heller ikke spørge om noget godt kan komme fra Nazaret. Bogen er sand. Den er her, så alle kan læse den.

Profeten Elias har vist sig for anden gang, og resultaterne af hans arbejde kan ses og undersøges af enhver.

Skriften siger, at formålet med hans mission var at vende den nuværende generations hjerter til deres forfædre. Dette er blevet gjort gennem en verdensomspændende interesse for slægtsforskning i en udstrækning, som aldrig før er kendt.

I dag findes der mange genealogiske biblioteker og foreninger, og bogstavelig talt millioner af mennesker eftersporer deres forfædre.

Hver eneste af dem er et fysisk bevis på Profeten Elias's tjenestegerning i vore dage.

Daniels profeti er også gået i opfyldelse.

Herrens rige er blevet oprettet midt i den største bjergkæde på jorden, med hovedkvarter omkring halvanden kilometer over havets overflade, i Salt Lake City i Utah.

Det tempel, der er forudset i skriften, er blevet bygget og er i brug dagligt.

Guds Rige er blevet genoprettet på jorden.

Som Peter forudsagde det, er den tid for alle tings genoprettelse, som de gamle profeter omtalte, nu kommet.

Jesu Kristi Kirke er blevet genoprettet med hele sin organisation, med profeter og apostle i spidsen, der, som Paulus forklarede det, udgør Kirkens grundvold, med Kristus som hovedhjørnestenen.

(Fra *Church News*, februar 1966).

Missionspræsidentskabet
ØNSKER ALLE SØSKENDE OG VENNER
en Glædelig Jul
og et Godt Nytår!

Vor julehilsen

Det er os en meget stor glæde som en familie at kunne bringe hvert eneste medlem af Kirken i Danmark vore hjerteligste julehilsener og vor kærlighed og tak ved denne store højtid. Det er med taknemmelighed i vore hjerter, at vi regner os som en af jer. Vi sætter virkelig stor pris på den kærlighed, der er vist os i de forløbne fem måneder.

Er det ikke vidunderligt at kunne læse: »Men englene sagde til dem: 'Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket. Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren! Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe'. Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde: 'Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag'.« (*Luk. 2:10-14*).

Ånden bærer vidnesbyrd til os, at Kristusbarnet blev født af Maria, at Han er guddommelig. Denne åndelige følelse er dejlig og trøsterig. »Og på grund af jeres flid, jeres tro og jeres tålmodighed i at dyrke ordet, så det må kunne slå rod i jer, skal I lidt efter lidt plukke frugten deraf, som er ganske dejlig, ja, sødere end alt, hvad der er sødt, og hvidere end alt, hvad der er hvidt, ja, og renere end alt, hvad der er rent; og I skal gøre jer tilgode med denne frugt, til I er mætte, så I ikke sulter og heller ikke tørster.« (*Alma 32:42*). Hvor meget mere vidunderlig vil denne følelse ikke blive, når vi som sande sidste dages hellige får det privilegium at leve i Hans nærhed og føle Hans kærligheds personlige varme.

Hvor taknemmelige vi vil være overfor hinanden for den kærlighed og hjælp, som vi har fået til at styrke os til at komme over forhindringerne i vor dødelige eksistens. Hvor betagede vil vi ikke være ved at vide, at vi var sande M/M-medlemmer og på grund af vor tro og vort vidnesbyrd gode medarbejdere. Dette er vor gave til dem, den dyrebareste Perle af dem alle, Evigt Liv.

Vore hjerter burde strømme over ved vor viden om, at den Gave, vor Himmelske Fader gav, var Hans Søn som vor Herre og Mester, alles Frelser. At den Gave, Sønnen gav, var selve Hans liv for jer og for os, så vi alle vil få udødelighed og Evigt Liv i vor Faders Rige.

Vor gave behøver ikke være vor søn eller vor datter. Vor gave behøver ikke være vort liv, men vor gave er hengivenhed, kærlighed, tålmodighed, broderlig kærlighed og tjenestegerning mod vore medmennesker. Hvis vi alle kunne lære dette og frit give vor gave, ville der være fred på jorden og en overdådighed af God Vilje mod alle mennesker.

Denne højtid er en lyksalig højtid, fordi vi alle har Kristi Ånd, som er den Ånd at give. Der er mere velsignelse ved at give end ved at modtage. At tænke på vor familie og vore venner, at tænke uegennyttigt på andre i stedet for på os selv. Der kan ikke være

nogen fred, før vore hjerter forandrer sig, og vi ikke længere ønsker at gøre noget forkert. Ånden gør vor forstand levende, og evangeliet begynder »at svulme i brystet, og når I mærker denne svulmen, vil I begynde at sige til jer selv: Det må sandelig være en god sæd, eller ordet er godt; thi det begynder at fylde min sjæl, ja, det begynder at oplyse min forstand, ja, det begynder at blive mig behageligt«. (*Alma 32:28*). Der kan ikke være nogen fred på jorden, før der er god vilje blandt alle mennesker.

Der er ingen tvivl i vore hjerter om Frelserens fødsel, for vi tror som hyrderne, da de sagde: »Og det skete, da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himmelen, sagde hyrderne til hverandre: 'Lad os dog gå til Betlehem og se det, som dér er sket, og som Herren har kundgjort os'.« (*Luk. 2:15*).

Det er vor bøn, at vi alle vil vise den tro og kærlighed, som er nødvendig for at sige: »Lad os gå ...« villigt og med et ønske om at opbygge vor Faders Rige, som i virkeligheden vil være vort, hvis vi bliver ved at være trofaste.

Må dette være vor Gave.

Glædelig jul og et godt og lykkeligt nytår!

Missionspræsident *Don L. Christensen*
og familie.

Kan du holde ud i to timer?

af *Eldred G. Smith,* Kirkens Patriark.

Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City, april 1966.

Den hellige skrift er fuld af formaninger om at holde ud til enden med forjættelsen om evigt liv som belønning. Til nephiterne sagde Herren: »Se på mig og hold ud indtil enden, så skal I leve; thi den, der holder ud indtil enden, ham vil jeg give evigt liv«. (*3 Nephi 15:9*). I Lære og Pagter siger Herren: »... den, der er af min kirke og vedbliver at tilhøre den til enden, vil jeg grundfæste på min klippe, og helvedes porte skal ikke få overhånd over ham«. (*L. & P. 10:69*).

Hvad betyder det at holde ud? En af definitionerne er: »at have udholdenhed, at blive ved«. Dette ville være at overleve tiden! dette er også vigtigt. Men her er en anden definition: »at modstå eller bære, f. eks. pine, sorg, ødelæggende kraft, uden at give efter; at lide tålmodigt; at vedblive at være fast, f. eks. under prøver eller lidelser; at holde sig rank under modgang og ulykke«. Et af hovedformålene med dette liv er at overvinde hindringer, at vinde styrke, at vokse til det punkt, hvor vi kan udholde mange ting. For eksempel, kan du holde andre og deres meningsforskelle ud? Kan du anerkende Jesu Kristi evangelium, når du står overfor modgang? Kan du leve således som Kristus lærte os det, så du kan blive værdig til evigt liv? At holde ud betyder mere end blot en god start alene; vi må slutte med nidkærhed.

Livet ligner meget en basketball-kamp. Man vinder ikke, hvis man ikke starter godt og derefter sætter tempoet ned; men hvis man får en dårlig start er det muligt at indhente det og endda vinde. Slutningen er af yderste vigtighed. Husk den lignelse Jesus fortalte om arbejderne. Han sagde: »Thi med Himmeriget er det som med en husbond, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård.

Og da han var blevet enig med arbejderne om en denar om dagen, sendte han dem hen i sin vingård.

Og han gik ud« gentagne gange i dagens løb og lejede andre arbejdere lige til den ellevte time og sagde til hver enkelt af dem, at han ville betale dem det, der var rigtigt. Og ved slutningen af dagen betalte han den sidst lejede arbejder først og betalte hver af dem en denar, idet han gav den samme løn til hver af dem. (*Matt. 20:1-15*). Herren sagde ikke blot, at vi skulle holde ud, men holde ud til enden — til livets ende, dit livs. Hvor lang tid er dit liv? Tiden er det, det drejer sig om. Broder Longden har lige fortalt os en lille smule om tiden, hvad der kunne vække vor interesse for hvordan vi bruger den. Hvilken tidskalender bruger du til at måle din livstid på jorden?

Medens Abraham var i Ægypten lærte Herren ham meget om stjernerne, især om dem, som kontrollerer tiden og årstiderne. Abraham skrev således:

»Og jeg så stjernerne, at de var meget store og at en af dem var nærmest Guds trone; og der fandtes mange store stjerner i nærheden af den.

Og Herren sagde til mig: Disse er de styrende stjerner, og navnet på den store er Kolob, fordi den er nær ved mig, thi jeg er Herren, din Gud; jeg har sat denne til at styre alle dem, som tilhører samme orden som den, du står på.

Og Herren sagde til mig ved Urim og Tummin, at Kolob var efter Herrens vis, i sine omdrejninger i overensstemmelse med sine dage og tider, og at en omdrejning var en dag for Herren efter hans beregningsmåde, som er et tusind år efter tidsregningen på den planet, hvorpå du står. Dette er Herrens tidsregning efter Kolobs tidsregning«. (*Abraham 3:2-4*).

Så i henhold til dette er 1000 år af vor tid det samme som én dag for Herren. Hvis du skulle leve og blive 100 år gammel på jorden, ville det være 1/10 af en dag hos Herren. Antag nu, at vi deler Herrens dag i 24 lige store dele, således som vor dag er det, bare for sammenligningens skyld: 100 år af vort liv ville være det samme som 1/10 af 24, altså 2,4 timer. Så i henhold til dette ville det, hvis du lever til du er 100 år på denne jord, være det samme som 2,4 timer efter Herrens tidskalender. Hvis du lever til du er 75, ville det være 1 time og 48 minutter. Halvtreds år af denne tid er det samme som 1 time og 12 minutter efter Herrens tid.

Forestil dig et øjeblik, at du er tilbage i åndeverdenen, før du kom her til jorden. Du levede i Guds nærhed i den celestiale verden. Du kendte fra første hånd fylden af Guds

herlighed. Du vidste, at du ikke kunne få del i Hans herlighed eller blive som Han er, fordi du kun var en ånd; du havde ikke et fysisk legeme. Nu kommer anledningen for dig til at drage ned til jorden, hvor du kan få et sådant legeme og blive som Han er. Naturligvis råbte du af glæde! Lad os så antage, at du blev instrueret om, at du ville få tilstået 100 år efter dødelig tidsregning. For dig ville det, dér og den gang, være 2 timer og 24 minutter. Det ville være den eneste tidskalender, du ville være fortrolig med — kun omkring $2^1/_3$ time.

Kun $2^1/_3$ time for at gøre sig fortjent til en så stor belønning — og nogle lever måske ikke 100 år, de fleste af os gør det ikke. Så vi vil antage, at omkring 2 timer efter Herrens tid vil blive os tilstået i dette liv.

Broder John Longden har lige fortalt os, at gennemsnitslevealderen var 70 år; det er omkring 1,7 timer efter Herrens tid. Jeg tror, at du for dette korte tidsrum ville være villig til at finde dig i næsten alting. Vi har i dette liv to gyldne timer.

Ville du ikke love at udholde næsten alt i to timer for at få de velsignelser, som Herren har lovet, nemlig evigt liv og at blive som Han er? Han har lovet, at alt, hvad Faderen har, skal du få. Lad os så antage, at du blev belært om, at du måtte udholde meget i dette liv på jorden. Intet ville være for meget at udholde i to timer, ville det vel? Du ville være villig til at love at opbygge dette legeme og holde det rent. Du ville ikke tage del i nogen aktivitet, som ville besmitte legemet. Du ville være villig til at antage Frelserens lærdomme. Du ville antage evangeliet, når det blev præsenteret for dig. Du ville møde enhver modgang frivilligt i to timer. Selv om du blev belært om, at du måtte lide smerte, sorg, sygdom, elendighed, krige, ja, selv frygtelige krige, ville du stadig være villig til at komme, ja endog bønfalde om anledning til at komme, for at holde ud i to timers tid. Ja, selv om du ville få at vide, at du ville blive født som krøbling, lemlæstet, syg, ville du alligevel være villig til at komme for at udholde alt, hvad der kunne blive krævet af dig for at få det evige livs velsignelser som et resultat af blot en kort tidsperiode. Du ville endog være villig til at acceptere, at du blev født som blind på denne jord, hvis det betød, at udbyttet af dette korte tidsrum ville være, at du ville få det evige livs velsignelser.

Jeg er sikker på, at du ville have lovet, at du ville antage evangeliet trods enhver opposition. Du ville efterleve evangeliet. Åh, ja. Du ville få at vide, at du måtte efterleve Visdomsordet. Du måtte betale din tiende. Du ville blive bedt om at overvære mange møder. Det ville blive krævet, at du skulle give meget af din tid og din hjælp for at kunne fremme Herrens værk på jorden. Du ville måske af og til blive bedt om at synge i koret.

Det kunne måske blive krævet af dig, at du skulle udføre genealogisk efterforskningsarbejde og tilbringe meget af din tid i templerne eller med mange andre aktiviteter for andre. Du ville måske blive instrueret om, at du ville blive bedt om at være biskop og give uegennyttigt af din tid, således som en biskop gør det, altsammen til andres gavn. Hvilken pris kunne du betale, som ville være altfor høj og altfor stor for det evige livs velsignelser og at blive som din Himmelske Fader?

Nogle siger, når missionærerne kommer til dem: »Jeg er altfor gammel; det er altfor sent i livet at forandre mig nu. Jeg er altfor gammel til at skifte religion«. Til sådanne mennesker kunne jeg sige: »Det er en endnu større grund til, at De hellere må foretage forandringen hurtigt, så De kan være beredt til at møde Mesteren og sige: 'Jeg prøvede i sidste øjeblik, da anledningen endelig kom til mig'«. Ingen er for gammel til at begynde at gøre godt eller til at foretage forandringer og forbedringer i den rigtige retning.

Hvis du er gift i 50 år i dette liv, er det det samme som 1 time og 12 minutter efter Herrens tid. Kan I, som ægtepar, holde hinanden ud og lære at være trofaste i alle ting i 1 time og 12 minutter? Kunne I modstå velstandens prøve? Det er en prøve, som mange enkeltpersoner, såvel som byer eller nationer, falder igennem på. Kan vi som en Kirke, kan vi i disse sidste dage modstå velstandens prøve i to timer eller deromkring af Herrens tid? Jeg tror, at når Herren skal fælde dom, vil Han tænke efter det evige livs åremål, Herrens tid. Og Han ville måske sige: kunne du ikke være trofast i en så kort tid som to timer, eller halvanden time, hvilken tid, der end er tilmålt dig — almindeligvis en sag om en eller to timer. Hvis du kan, hvis du kan imødegå disse udfordringer til at holde ud til enden, er det evige livs velsignelser dine.

Så kan du sige som Paulus skrev til Timoteus: »Den gode strid har jeg stridt, løbet har jeg fuldført, troen har jeg bevaret.

Så venter mig en retfærdighedens sejrskrans, som Herren, den retfærdige Dommer, vil give mig på hin dag og ikke blot mig, men også alle dem, der har glædet sig til hans tilsynekomst«. (*2 Tim. 4:7-8*).

Må I have Herrens velsignelser til at udholde livets prøvelser og udholde fristelser, udholde skuffelse, udholde alle Satans ulykker. At I må have glædens og det evige livs velsignelser beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Vinterkonferencerne

afholdes til følgende tider:

København distrikt .... 21. og 22. januar 1967
Jylland distrikt .... 28. og 29. januar 1967

Alle søskende opfordres indtrængende til at overvære konferencernes forskellige møder. Programmet for konferencerne vil blive udsendt gennem de respektive distrikter.

Missionspræsidentskabet.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Ejer Kirken aktier i Coca-Cola Kompagniet?

Spørgsmål:

Vi har hørt rapporter om, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ejer en stor aktiepost i bryggeriet Coca-Cola-Kompagniet, og at den får store summer gennem denne investering. Jeg har lært, at sidste dages hellige skal afholde sig fra at bruge coladrikke, og denne rapport kommer derfor til mig som et chok. Er der nogen sandhed i denne udtalelse, og hvis der er det, hvordan kan en sådan forbindelse da retfærdiggøres?

Svar:

Af en eller anden grund er dette spørgsmål kommet til mig ved flere lejligheder fra visse dele af landet, men jeg har aldrig været i stand til at spore kilden til det. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og dets øverste ledere har på ingen som helst måde nogen forbindelse med eller ejer aktier i Coca-Cola-Kompagniet. Måske er der en eller anden, som med en eller anden bagtanke har udspredt dette rygte, tilsyneladende i et forsøg på at angribe Kirkens lære og autoriteternes lærdomme med hensyn til Visdomsordet.

Personligt har jeg intet kendskab til indholdet af coladrikke og kan derfor ikke give ekspertråd angående deres indhold. Imidlertid har jeg en udtalelse fra en dygtig kemiker, som har undersøgt det, om, at cola-drikke indeholder koffein, det stof, som er så fremtrædende i kaffe og andre stimulanser. Der er imidlertid én ting, som jeg ved med sikkerhed: denne stimulerende drik bliver ikke serveret i mit hjem, og ligegyldigt hvor jeg er, undgår jeg den personligt.

Hvis Kirkens medlemmer ville tage sig tid til omhyggeligt at læse, hvad Herren har sagt til dem i Visdomsordet, afsnit 89 i Lære og Pagter, og så ville lytte til disse ord, ville de i høj grad have gavn af dem. Denne åbenbaring blev givet som en advarsel til de sidste dages hellige. Te og kaffe omtales ikke i den, men disse stimulanser var øjensynligt ment blandt andre ting. I en åbenbaring til Profeten Joseph Smith blev det bekendtgjort på hans tid, at disse to stimulanser var indbefattet, men at åbenbaringen ikke med dette råd var begrænset netop til disse to drikke. Idag er der mange andre drikke, der er blevet almindelige. Nogle af disse er akkurat lige så skadelige — måske endda mere — end te og kaffe. Ikke desto mindre bør Kirkens medlemmer søge efter visdom, og hvis de vil følge de lærdomme, som er kommet til os gennem åbenbaring, vil de lære at undgå mange andre ting, som idag tilbydes et umistænksomt publikum. Det er en kendsgerning, som ikke med held kan diskuteres eller modsiges, at der tilbydes publikum stimulanser, som er skadelige for helbredet.

Lad os ikke tabe den kendsgerning af syne, at Satan er årvågen, og at hans mission er at ødelægge sjæle, og hvis det på nogen måde er ham muligt, at underminere enhver god og sund befaling, og at han ikke bekymrer sig om det dødelige legemes helbred eller overholdelse af Herrens befalinger. I annoncer vil man ofte finde lokkende avertering af stoffer, som Herren har sagt ikke er gode for mennesket.

Det ville være en stor velsignelse for menneskeheden, hvis al den slags kunne undgås, men efter min mening har Satan en stor indflydelse på mange af den slags annoncer, og på den mest tillokkende måde er han i stand til at illustrere det onde på en måde, som især appellerer til ungdommen.

Det er ikke mange år siden, det blev anset for umoralsk eller upassende at afbilde en kvinde, der ryger cigaretter, i annoncer eller på lærredet. Mine tanker går tilbage til begyndelsen af kvindens aktivitet i denne retning. Jeg husker, at jeg i annoncer så billedet af en mand og en kvinde, der sad overfor hinanden ved et bord, og hun tændte hans cigaret. Den gang vovede de ikke at afbilde en kvinde, der røg en cigaret. Få år senere var hun blevet en fuldbefaren ryger, og idag er det kvinden på lærredet, som gør den mest effektive reklame for det modbydelige ukrudt.

Én ting kan vi sige om Lucifer, alt køds fjende: han er snu og listig. Han kender alle tricks og har haft flere tusind års konstant øvelse. Hans mission har fra begyndelsen været at ødelægge og skade menneskeheden.

Som medlemmer af Kirken har vi lært Visdomsordet. Vi skulle forsvare det såvel som leve i overensstemmelse med det. Vort dødelige legeme er bestemt til at leve evigt efter at vi er kommet frem af graven. Vi har gennem åbenbaring lært, at de, som er smudsige i dette liv, stadig vil være smudsige. Lad os derfor, hver og en, være et eksempel for vore medmennesker ved at holde vore dødelige tabernakler rene og sunde.

Joseph Fielding Smith.

Københavns Distriktspræsidentskab
ønsker alle søskende, nær og fjern, en
Glædelig Jul og et Godt og Velsignet Nytår.
Orla Rasmussen
Finn Lykkegård Nielsen Hans Billeskov Jansen

Julens
SANDE ÅND

Når julen nærmer sig, er det naturligt, at vore tanker og ønsker går ud til alle venner både nær og fjern, og vi husker på alle de dejlige oplevelser vi har haft sammen.

Jeg er så taknemmelig for de vidunderlige år, vi fik lov til at tilbringe i det kære lille Danmark. Det var lykkelige, frugtbringende år i et yndigt land, hvor så megen skønhed og kultur findes. Jeg vil altid huske de vidunderlige dage, vi havde der, og især på denne tid af året genkalde mig den dejlige tid, vi tilbragte sammen med de hellige i juledagene.

Det er ligegyldigt hvor man rejser hen, man kan altid glæde sig over julens festligheder på det sted, hvor man er, men den virkelige Julens Ånd må komme fra hjertet. Vi må elske vore medmennesker og prøve at bringe nogen glæde ind i deres liv.

De, som har den »sande Julens Ånd«, har tro, kærlighed, barmhjertighed og god vilje og vil prøve at give dette budskab til andre.

Julens Ånd inspirerer taknemmelige hjerter til at huske de gamle, de hjemløse og de forældreløse og at gøre alt for at bringe nogen glæde ind i deres eget liv ved at hjælpe dem, der er mindre heldige end de selv er.

Julens Ånd fører igen familie og venner sammen omkring det festlige bord. Det er her i hjemmet, at den sande Julens Ånd bør begynde, hvis vi ønsker fred i verden. De verdslige ting bør ikke være de fremherskende i vort sind, for gaver er jo kun de ydre tegn på Julens Ånd. Lad der i vore hjerter være en følelse af kærlighed, tilfredshed og tilgivelse, og lad der findes en åndelig og ærbødig atmosfære der.

Med den sande Julens Ånd mindes vi en stjerne, som strålede den første julenat, toner fra englekoret, som priste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!«

Ordene i Johannes 3:16 har en stor betydning og forjættelse for dem, som elsker Herren og prøver at holde Hans befalinger. »Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv«.

Gud har befalet os at elske hverandre. At gøre andre lykkelige er kronen på værket i julen. Hvis vi selv vil være lykkelige, må vi bringe lykke ind i andres liv.

Hvor dejligt er det ikke at samle familie og venner omkring os og atter læse den vidunderlige historie om julen, fortællingen om Kristusbarnets fødsel.

»Og det skete, medens de var der, kom tiden, da hun skulle føde.

Og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, thi der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord.

Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men engelen sagde til dem: 'Frygt ikke; thi se, jeg forkynder Eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi Eder er i dag en frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!

Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe'.

Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sagde:

'Ære være Gud i det højeste!
og på jorden fred
i mennesker, der har hans velbehag'.

... Men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem«.

Frelserens år her på jorden var forholdsvis få, men hele hans liv var fyldt med retskafne gerninger. Hans liv var et liv med kærlighed og tjenestegerning mod hans medmennesker. Hans største ønske var at gøre Faderens vilje, den Fader, som sendte ham. Han veg aldrig fra den lige og snævre sti.

Hver enkelt, som kommer til jorden, må vælge den sti, han vil betræde. Hvis vi adlyder de befalinger, som vor Himmelske Fader har givet os, og følger Frelserens sti, der så klart er afstukket for os, vil det bringe os glæde, tilfredshed og fred og evig ophøjelse i Hans rige. Den anden vej kan kun bringe sorg, skam og ødelæggelse.

Julen er en god tid til at forny vor beslutning om at tjene Mesteren, ikke kun i julen, men hele året. Idag fører vi et så travlt liv, at de smukke ting, som skulle berige os, ofte bliver udelukket. Gode bøger bliver ikke læst, storslået musik ikke hørt, vi nyder ikke mange af naturens skønheder og undere. Vi går glip af berigende venskaber og dejlige oplevelser sammen med vor familie. Vi skubber ofte selve de ting bort, som Kristus lærte os ville bringe evig lykke.

Lad os beslutte os til at være mere modtagelige og skønne mere på de åndelige og værdifulde ting, som betyder mest, når højest, varer længst og til syvende og sidst gør livet mere betydningsfuldt.

Må Herren velsigne jer alle. Må fred og glæde dvæle i jeres hjerte og jeres hjem, og må I have den sande Julens Ånd nu og i det år, der ligger foran os.

De bedste ønsker for julen fra

Mary G. Sorensen, Salt Lake City.

Byggemiddag i København

Lørdag den 29. oktober afholdt København distrikt en byggemiddag i kirken på Priorvej til fordel for kirkebyggeriet på Maglegaards Alle, arrangeret af distriktspræsident Orla Rasmussen.

Man havde set med stor forventning hen til middagen, hvad der bl. a. kan ses deraf, at der i sidste øjeblik kom ca. 30 deltagere, som ikke havde meldt sig i forvejen, så der måtte dækkes op på scenen også, for at der overhovedet kunne blive plads til alle dem, der mødte op.

Aftenen blev en meget stor succes. Den lækre middag bestod af aspargessuppe, bøf Stroganoff og is, altsammen serveret af distriktspræsidentskabets medlemmer med fruer, medens arbejdet i køkkenet sorterede under distriktets Hjælpeforening.

Salen var meget smukt pyntet med efterårets blomster og blå spande, symboliserende at byggearbejdet er »på spanden«!

Under og efter middagen var der en strålende underholdning, lige fra en vaskeægte italiensk operasanger til »My Fair Lady« i søster Lilian Krammers skikkelse, samt sang og musik og oplæsning af forskellige andre søskende. Der blev også vist lysbilleder fra arbejdet på Maglegaards Allé, lige fra det første spadestik til det nuværende stadium, og for børnene var der en komisk stumfilm.

Til stede ved middagen var også missionspræsident og søster Christensen med deres 5 børn, samt fem brødre, som var kommet til København i anledning af et oversættelsesseminar, der afholdtes søndag den 30. oktober: Biskop *Victor L. Brown* fra Presiding Bishopric's Office i Salt Lake City, præsident *J. Thomas Fyans,*, chef for Kirkens oversættelsesarbejde i hele verden, præsident *John E. Carr*, Presiding Bishopric's Office's repræsentant i Europa, samt broder *Immo Luschin-Ebengreuth,* overhoved for Kirkens oversættelses-aktiviteter i 8 sprogområder i Europa. Rejseleder for disse brødre var broder *Burgoyne.*

Byggemiddagen gav et overskud på kr. 2187,46, hvilket må siges at været et meget smukt resultat.

Til stede var 196.

M. K.

Fælles nadvermøde i København

I anledning af biskop Victor L. Browns besøg var der arrangeret fælles nadvermøde for hele distriktet søndag d. 30. oktober kl. 14.

Ved mødet, som var under ledelse af distriktspræsident Orla Rasmussen, talte missionspræsident *Don L. Christensen,* præsident *J. Thomas Fyans,* præsident *John E. Carr* og biskop *Victor L. Brown.* Broder Jørgen W. Schmidt og præsident Benny Lindén fungerede som tolke. Ved mødet medvirkede distriktskoret under ledelse af broder Jørgen Ljungstrøm.

Til stede 439.

Under mødet blev det bekendtgjort, at trykkeri og fordelingscenter for Kirkens litteratur i Norden er blevet placeret i Farum ved København, hvor der er købt en bygning til dette brug, og som leder af dette center er udpeget broder *Jørgen W. Schmidt,* der desuden er leder af Kirkens oversættelsesarbejde i Danmark.

M. K

Ved *oversættelses-seminaret,* som blev afholdt umiddelbart efter nadvermødet søndag den 30. oktober, blev der taget dette billede, som viser:

Forreste række fra venstre: Præsident *J. Thomas Fyans,* chef for Kirkens oversættelsesarbejde i hele verden, Missionspræsident *Don L. Christensen,* søster *Marva Christensen,* søster *Inge Williams,* København, oversætter, og Biskop *Victor L. Brown* fra Presiding Bishopric's Office.

Bageste række fra venstre: Søster *Evy Simonsen,* sekretær, broder *Johannes A. Sørensen,* Esbjerg, oversætter, broder *Jørgen W. Schmidt,* dansk sprogkoordinator, søster *Mary W. Kaiser,* København, oversætter, broder *Henning Jensen,* Horsens, oversætter, søster *Inger Rasmussen,* København, oversætter, Præsident *John E. Carr,* leder af Kirkens trykkerier og fordelingscentre i Europa, og broder *Immo Luschin-Ebengreuth,* europæisk sprogkoordinator.

Lederne i den danske mission

Vi fortsætter i denne måned med listen over missionens ledere, nemlig missionens hovedbestyrelser for de forskellige organisationer, distriktsbestyrelserne i Jylland distrikt og forskellige forandringer og tilføjelser i København distrikt, som er foretaget siden sidste nummer.

MISSIONSPRÆSIDENTSKABET:

Don L. Christensen, missionspræsident, Dalgas Boulevard 164, København F, Fa. 9901.

Benny Arvid Lindén, 1. rådgiver, Gustav Wiedsvej 20, Søborg, Sø 9545.

Dee Valentine Jacobs, 2. rådgiver, Rude Vang 79, Holte. (01) 42 31 12.

MISSIONENS HOVEDBESTYRELSER:

Hjælpeforeningen:

Præsidentinde: *Inger Rasmussen,* Tønnesvej 43, København S, (01) 50 66 82.

Rådgiver: *Edith Christensen,* Bellahøjvej 110, København Brh.

Sekretær: *Tove Bernskov,* Slettebjergvej 22, Ballerup, (01) 97 41 71.

Søndagsskolen:

Forstander: *Ejvind Nordby Larsen,* Hegnshusene 137, København Brh.

Sekretær: *Jørn Petersen,* Lilletoften 78, Skovlunde, 91 40 93.

Primary:

Præsidentinde: *Anni Corfitzen Nielsen,* Kidhøj 31, Bagsværd, (01) 98 52 35.

1. rådgiver: *Birthe Petersen,* Lilletoften 78, Skovlunde, (01) 91 40 93.

Mandlig G. U. F.:

Forstander: *Jørgen Ringheim,* Svalevej 16, Hellerup, He 8472.

Sekretær: *Birger Munck,* Solitudevej 16, København N, (01) 39 89 10.

Kvindelig G. U. F.:

Præsidentinde: *Anni Ringheim,* Svalevej 16, Hellerup, He 8472.

Sekretær: *Jonna Sieling,* Frederikssundsvej 14 E, København N, Æg 6446.

G. U. F. Danseleder: Grethe Ljungstrøm, Råvænget 4, Bagsværd, (01) 98 11 57.

G. U. F. Sangleder: Jørgen Ljungstrøm, Råvænget 4, Bagsværd, (01) 98 11 57.

Genealogisk Forening:

Forstander: *Frode Bernskov,* Slettebjergvej 22, Ballerup, (01) 97 41 71.

Sekretær: *Mary Windfeld Kaiser,* Brødrevej 15, Søborg, Sø 1976.

Jylland Distrikt

Distriktspræsidentskab:

Præsident: Verner Buur, Jyllandsgade 9, Esbjerg, (051) 2 72 62.

1. rådgiver: Palle Blønd, Bredstrupvej, Fredericia, (059) 2 19 37.

2. rådgiver: Vagn Darre, Langelinie 34, Silkeborg, (068-1) 3221.

Sekretær: Hans Otto Nielsen, Kronprinsensgade 80, Esbjerg, (051) 2 19 98.

Distriktsråd:

Johannes A. Sørensen, Solbakken 37, Sædding pr. Esbjerg, (051) 2 71 42.

Aage Hansen, Skovbakken 52, Gjesing pr. Esbjerg, (051) 2 54 26.

Aage Pedersen, Præstegårdsvej 42, Ulkebøl pr. Sønderborg.

Andreas Sølbæk, Hestehaven 17, Fredericia, (059) 2 49 09.

Johannes Klausen, I. Christensensvej 22, Skagen, forr.: (084) 4 28 10, priv.: (084) 4 17 94.

Henry Haupt, Nyborgvej 105, Odense, (09) 13 92 75.

Distriktskor:

Dirigent: *Karna Pedersen,* Bakkevej 3, Åbybro, (08) 12 33 33 - 99.

Organist: *Elisabeth Pedersen,* Skrænten 132, Esbjerg, (051) 2 32 33.

Hjælpeforeningen:

Præsidentinde: *Meta Dybvang,* Havepladsvej 150, Fredericia, (059) 2 29 54.

1. rådgiver: *Rigmor Olesen,* Palnatokesvej 35, Odense, (09) 12 39 11.

2. rådgiver: *Sonja Lind Jensen,* Nørrebrogade 120, 2. tv., Randers, (064) 3 09 74.

Sekretær: *Ruth Pedersen,* Hertug Abelsvej 2, Kolding, (055) 2 60 49.

Søndagsskolen:

Forstander: *Poul Randrup,* Krøyersvej 4, Aalborg.

1. rådgiver: *Carlo Christian Andersen,* Prinsensgade 12, Aalborg.

2. rådgiver: *Poul Andersen,* Njalsvej 272, Odense.

Primary:

Præsidentinde: *Nathalie Madsen,* Sjællandsgade 8, Vejle.

1. rådgiver: *Elly Høvsgård,* Hesbjergvænget 33, Odense, (09) 13 54 89.

Sekretær: *Irene Andersen,* Hestehaven 21, Fredericia, (059) 2 43 38.

Mandlig G. U. F.:

Forstander: *Henning K. Frederiksen,* Rugvænget 8, Herning, (07) 12 16 16.

2. rådgiver: *Karl Ove Nielsen,* Kronprinsensgade 80, Esbjerg, (051) 2 19 98.

Sekretær: *Preben Lind Jensen,* Nørrebrogade 120, 2. tv., Randers, (064) 3 09 74.

Sports- og danseleder: *Leif Klitgård,* Vestergade 36, Nr. Sundby.

Kvindelig G. U. F.:

Præsidentinde: *Jytte With Andersen,* Kongensgade 2, Horsens, (066) 2 11 77.

Sekretær: *Lise Petersen,* Sjællandsgade 2, Viborg.

Danseleder: *Jette Klitgård,* Vestergade 36, Nr. Sundby.

Kvorum nr. 1:

Præsident: *Johannes Klausen,* I. Christensensvej 22, Skagen, forr.: (084) 4 28 10, priv.: (084) 4 17 94.

Kvorum nr. 2:

Præsident: *Johannes A. Sørensen,* Solbakken 37, Sædding pr. Esbjerg, (051) 2 71 42.

1. rådgiver: *Istvan Balaczs,* Korsløkkevej 35, Odense.
2. rådgiver: *Hans Sørensen,* Egevang 4, Vejle.

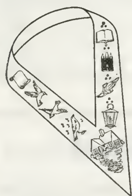
I *København distrikt* er foretaget følgende ændringer og tilføjelser siden sidste nummer af Stjernen:

København distrikt:

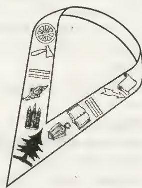
Afløsninger:

Søndagsskolen:
Forstander: *Arne Sandahl.*
2. assistent: *Jørgen Ebbe Nielsen.*

Indsættelser:
Distriktspræsidentskabet:
Ass. sekretær: *Harry Christiansen,* Utterslevvej 15 B, NV.
Kvorum 4:
2. rådgiver: *John Leach Jørgensen,* Nyskiftevej 30, Vanløse.
Søndagsskolen:
Forstander: *Felix Holgersen,* Emil Pipersvej 25, Lyngby, 87 45 84.
Mandlig G. U. F.:
E-Mandsleder: *Svend Erik Thomsen,* Hillerødgade 8, 4. th., N, Æg 10069.
Musikleder: *Erik Andersen,* Krakasvej 22, Lyngby.
Sportsleder: *Harry Albertsen,* Lavtoften 17, Søborg.

PRIMARY

December er en måned fuld af glæde, hygge og travlhed, men midt i al travlheden må vi ikke glemme at lære børnene at tænke på Kristi fødsel med taknemmelighed, lad dem forstå, hvilken stor gave Vor Himmelske Fader har givet os ved at sende sin Søn her ned på jorden.

Små børn elsker at høre om Jesus, så lad os benytte denne måned til at fortælle dem endnu mere om ham, og de vil elske at høre hvert eneste ord. Børn vil gerne hjælpe og glæde andre, og vi bør især i denne måned give dem råd, vejledning og opmuntring til at gøre det. I hver familie findes der sikkert ældre mennesker, som vil være meget glade for at få børn på besøg og især op mod jul. Lad børnene besøge disse ældre og lad dem selv lave små julededekorationer, som de kan tage med. Jeg ved, at det vil gøre stor lykke hos begge parter. Når vi bager småkager til jul, så bag en ekstra portion og lad børnene bringe dem til syge og ældre, som ikke selv er i stand til at bage, og dette vil også bringe stor glæde.

Julen er en dejlig tid med masser af forberedelser; lad børnene tage del i det alt sammen. Det er vidunderligt, når hele familien arbejder sammen.

Primary Hovedbestyrelse ønsker alle en rigtig glædelig og velsignet jul.

Anni Corfitzen Nielsen.

Du lille søde Jesusbarn,
som ligger der på strå,
du burde haft en seng af dun
med fine lagner på.

Fordi det er din fødselsdag
står jorderig i fest,
og derfor burde netop du
vel fejres allerbedst.

Men Julegaver fik du ej,
hvor underligt det går;
for din skyld alle jordens børn
en masse gaver får.

Jeg ville dække dig et bord
med gavepakker på,
og midt på bordet skulle der
en dejlig kage stå.

Og rundt derom en yndig krans
af løv og blomsters rad.
Du lille søde Jesusbarn,
så blev du vel glad?

Elsa Beskow.

villigt til at åbne sine døre for missionærerne.« Denne profetiske udtalelse gik jo i bogstavelig opfyldelse, eftersom Danmark blev skånet for meget, som andre krigshærgede lande måtte gennemgå. Kirkens medlemmer, der hørte denne udtalelse, skænkede vel ikke den tanke al for megen opmærksomhed, at det ville vare henimod 7 år, førend de ville få lov til igen at hilse på en generalautoritet fra Kirkens hovedkvarter.

Året var ved at gå på hæld, og den 27. november modtog præsident Mark B. Garff et telegram fra Det første Præsidentskab, hvori alle amerikanske missionærer blev bedt om at forlade Danmark hurtigst muligt. Nogle dage senere – den 2. december for at være helt nøjagtig – modtog Missionen endnu et telegram, hvori præsident Garff blev opfordret til at forlade Danmark sammen med de to sidste missionærer, Rheim M. Jones og Phil D. Jensen. Præsident Garff blev yderligere opfordret til at overdrage Missionens styrelse i en lokal broders hænder. Ældste Orson B. West, der havde udført en mission i Danmark og som tidligere havde været grenspræsident i København, blev udset til præsident for Den danske Mission. Det var anden gang i Missionens 89-årige beståen, at en lokal broder havde overtaget dette hverv. Første gang var i 1858, da de amerikanske missionærer blev kaldt hjem på grund af den såkaldte Utah-krig, da ældste Carl Widerborg blev kaldet til at præsidere over Missionen. Præsident Widerborg virkede i denne stilling i to år, mens den nyvalgte missionspræsident måtte lede Missionen gennem næsten syv år, deraf de fem under den tyske besættelse af Danmark.

Det var med vemod, at søskende så præsident Garff og de to sidste missionærer drage af sted den 5. december 1939, lidet anende hvor længe den opståede situation ville vare. Man ville ligeledes komme til at savne de amerikanske missionærer, som i så mange år havde sat deres præg på missionsarbejdet. På den anden side var der store muligheder for udviklingen af de lokale talenter. Og hvorfor skulle de ikke kunne virke i alle forhold som grens- og distriktspræsidenter, som allerede nogle af dem havde gjort? Men ansvaret for

Missionen lå nu fuldt og helt på lokale hænder. Missionspræsidenten var en ung mand, kun 30 år gammel, og flere af distrikts- og grenspræsidenterne var på samme alder. Hvordan ville dette eksperiment nu lykkes? Ville ansvaret være for meget eller ville arbejdet være for nyt? Den menneskelige natur er jo heldigvis sådan, at den vokser med opgaven. De, der blev kaldet til de forskellige stillinger under krigens vanskelige år, var besjælet af ildhu; de havde et vidnesbyrd om evangeliet og brugte præstedømmets iboende kræfter. Med Guds hjælp, med anvendelsen af præstedømmets kraft og styrke, med vilje til at arbejde er intet umuligt. De hellige i Danmark syntes lykkelige og glade og virkede i de forskellige stillinger og grene med nidkærhed og oprigtig glæde.

Et Farvel til Præsident Garff

I januar-nummeret af »Stjernen« for 1940 fandtes følgende hilsen til præsident Mark B. Garff, som var blevet kaldt hjem til Amerika en måned i forvejen:

Dét, vi frygtede mest, er sket: Præsident Mark B. Garff og de to sidste missionærer, ældsterne Rheim M. Jones og Phil D. Jensen, er blevet kaldt hjem. De var selv meget kede af at sige farvel til Danmark, men adlød naturligvis Kirkens kald.

Præsident Garff var en modig og trofast forkæmper for sandhedens sag; hans kærlighed til evangeliet var uselvisk, selv udtrykte han den i de skønne ord: »Jeg elsker Jesu Kristi evangelium højere end alt andet på jorden.« Det var den kærlighed, Mesteren forlangte af os; hvis vi ikke havde den, ville vore anstrengelser ikke krones med held.

Præsident Garff var en leder af rang; med begejstring fulgte Kirkens medlemmer ham; den overbevisende kraft, hvormed han forkyndte evangeliets budskab, vil altid stå som et smukt minde om en sand Herrens tjener. Vi vil bevare mindet om ham og hans kære hustru og lille søn som noget smukt.

Det er vort inderlige og oprigtige ønske, at han velbeholden og lykkelig må nå sit hjem i Zion, at hans liv må forme

sig lyst og lykkeligt, og at vi endnu engang må få lejlighed til at se ham og søster Garff i vort land.

Må Herren velsigne præsident og søster Garff med de velsignelser, som de trænger til!

Lev vel og tak for alt godt!

Orson B. West

I samme nummer af »Stjernen« fandtes følgende henvendelse til Kirkens medlemmer i Danmark fra den nye missionspræsident.

Kære søskende og venner!

Som I allerede véd, er det faldet i min lod at varetage Den danske Missions interesser. Det er ikke en stilling, jeg selv har valgt, men jeg er blevet kaldet dertil.

Det er mit inderlige ønske og ydmyge bøn, at Herren vil hjælpe os alle til trofasthed og oprigtighed. Tidernes tegn opfyldes for vore øjne, tegnene, der vil finde sted før Kristi andet komme. Vi har som medlemmer af Guds sande Kirke større ansvar end alle andre. Er vi vort ansvar bevidst? Jeg tror at kunne sige, at vi fuldt ud kender vejen, der fører tilbage til Gud. De mange oprigtige sidste dages hellige i Danmark er en garanti for, at Kirken stadig vil have fremgang, åndeligt og timeligt. Lad mig forsikre eder om, at jeg altid vil stå til eders tjeneste og disposition. Jeg føler mig som en ringe Guds tjener, der ikke kan udrette noget uden Herrens hjælp og eders forbønner.

Jeg beder daglig for Kirken og dens medlemmer; må Herren velsigne eder alle til trofasthed og kærlighed!

Modtag atter min forsikring om min kærlighed til eder alle, til evangeliet og til Herren.

Eders hengivne hroder
Orson B. West

Så oprandt da året 1940, det år, der skulle blive det mørkeste i hele Danmarks historie. Et lille land, oprigtigt opsat på fred og fordragelighed mellem mennesker og nationer, blev brutalt overfaldet – til trods for den eksisterende ikke-angrebspagt – og da begyndte fem års besættelse, som alle, der oplevede den, aldrig vil glemme. Den nye missionspræsident og hans hustru var i Aalborg for at overvære forårskonferen-

cen den 7. og 8. april, som i alle måder forløb vellykket med en fest af Hjælpeforeningen mandag aften som afslutning på konferencen. Lidet anede de glade søskende, da de tog afsked med hverandre om aftenen, at de næste morgen skulle vågne op til et besat land. Om morgenen, da præsident og søster West ville forlade Aalborg med lyntoget, var der ingen togafgang, og de måtte blive i Aalborg til senere på dagen og nåede først København sent på aftenen. Der ville komme svære tider for Danmark, svære tider for Kirken og svære tider for den enkelte, men nogle få linier randt søskende i hu:

»End er der en Gud foroven,
som råder for Danmarks sag.«

Men selv om krigen var kommet med al dens gru og vold, vidste danskerne dog, at

»Om end hele verden strides,
jeg er Danmark, jeg er fred.«

Det blev som sagt vanskelige tider for Danmark og for Kirken, men præsident Joseph Fielding Smiths ord om, at Herren ville beskytte Danmark, gik i opfyldelse. Trods mørke, magt og overgreb klarede Danmark sig bedre end andre besatte lande.

Ville der f. eks. blive ungdomsstævne i år? Det var forbundet med vanskeligheder at rejse fra landsdel til landsdel, og mange var af den mening, at der ikke kunne holdes noget stævne, men hovedbestyrelsen lagde hovederne i blød og kom op med denne naturlige løsning, at der skulle holdes to stævner, ét i Århus og det andet i København for medlemmerne indenfor de specielle områder. Stævnet i København blev holdt i sidste halvdel af juni måned og blev i alle måder en strålende succes. Det samme gentog sig nogle uger senere, da det andet stævne blev holdt i august i Århus. Den samme gode ånd gjorde sig gældende her, og alt prægedes af god organisation.

En strålende idé

Ungdomsforeningernes hovedbestyrelse udkastede en dristig idé. Under overskriften »En Sensation i Missionens Historie« skrev Hovedbestyrelsen følgende:

»Når De har læst dette, er De ikke i tvivl om, hvad De skal give slægt og venner i julegave.«

Nye tider kræver nye metoder –

For et år siden tog vi afsked med vore kære missionærer. Vi føler savnet af dem og håber, at de snart igen vil komme hertil, men vi tabte ikke modet, vi satte alle kræfter ind for at bevare, hvad vi havde indenfor Kirken, og det lykkedes over al forventning.

Efter den 9. april tænkte vist de fleste, at nu var stævnernes tid forbi, men hvad blev resultatet? To stævner, et i Aarhus og et i København. Hver især fuldt på højde med tidligere års stævner.

Under navnet »Cumorah« har vi i år udgivet et rigt illustreret julehefte på 96 sider med et omslag i flerfarvetryk, visende et snedækket landskab. Både hvad form og indhold angår er dette værk fuldt på højde med ethvert andet julehefte, og samtidig er det en virkningsfuld, men diskret propaganda for vor Kirkes idealer og virksomhed . . .

En ganske interessant kommentar til ungdomsforeningernes idé om udgivelsen af et julehefte fremkom i et brev fra præsidenten for Den europæiske Mission, ældste Thomas E. McKay, dateret Salt Lake City den 6. februar 1941. Brevet var henvendt til missionspræsidenten:

»Tak for Deres meget interessante brev, der fortalte os om juleheftet »Cumorah«. Heftet kom kort tid efter, at vi havde modtaget Deres brev. Vil De være så venlig at lykønske Ungdomsforeningernes hovedbestyrelse fra Det første Præsidentskab, De tolvs kvorum såvel som mig selv for deres smukke hefte. Det er i sandhed en ære for Dem, Deres Mission og Kirken. Jeg var så begejstret for det, at jeg straks viste Det første Præsidentskab det og læste den del af Deres brev for dem, som fortalte os, hvorledes Ungdomsforeningernes besty-

relse var kommet til Dem med anmodning om tilladelse til at udgive dette julehefte.

Det første Præsidentskab var så glad for Deres brev, såvel som for selve heftet, at de tog det med sig til deres møde med de tolv apostle. De afholder en gang om ugen møde i Herrens hus, og det var ved et af disse møder, at »Cumorah« blev fremvist og Deres brev oplæst. De sender alle de hjerteligste lykønskninger.«

Et trist dødsfald

Den 2. december 1941 led Kirken i Danmark et smerteligt tab, idet præsidenten over Esbjerg Distrikt, ældste Carl Marius Løvendahl, afgik ved døden efter et ulykkestilfælde. Meddelelsen kom som et frygteligt chok for alle de hellige, som havde lært at elske og respektere denne mand, der i sandhed og gerning var en Herrens tjener. Begravelsen, som fandt sted den 7. december, var et bevis på den kærlighed og agtelse, søskende, venner og udenforstående nærede for ham.

Et dødsfald i Utah

Forhenværende missionspræsident Andrew Jenson døde i Salt Lake City den 18. november 1941, næsten 91 år gammel. Præsident Jensons navn er stærkt knyttet til Den danske Mission, som han præsiderede over fra 1909–1912. Han emigrerede til Utah i 1866 og ankom dertil den 8. oktober 1866 efter en lang og besværlig rejse. Han udførte tre missioner i Danmark og blev udnævnt til assisterende historiker for Kirken.

Krigen gik sin gang, og vi er nu nået ind i året 1942. Krigen var blevet voldsommere og hårdere, og besættelsesmagtens greb om Danmark blev stærkere og fastere, og samtidig steg modstandsbevægelsen. De danske søskende samledes stadig om Kirken og udgjorde en stærk søskendeflok, hvor broderskabets ånd udfoldede sig. De lokale distrikts- og grenspræsidenter udførte et udmærket arbejde – i alvor og oprigtig-

hed. Det var mange gange svært at rejse, og ofte måtte møderne aflyses på grund af luftalarm. Ved årets begyndelse virkede følgende brødre som distriktspræsidenter: Enok Andersen, København; Axel Mathiesen, Odense; Villiam Pedersen, Esbjerg; Thorvald J. Jensen, Aarhus, og Henry J. Løjborg, Aalborg.

Måske som aldrig før kom søskende fra de forskellige distrikter og grene sammen til trods for de vanskelige og ofte yderst besværlige rejseforhold. Krigen bandt dem sammen i broderskabets herlige bånd. Det var en oplevelse, når en gren fik besøg fra en anden gren; det opmuntrede søskende og fik dem til at føle, at de ikke var glemt. Gæstfriheden i de forskellige byer var stor, og de tilrejsende søskende eller talere, som var blevet sendt ud, blev modtaget med åbne arme. I påsken 1943 blev der taget et rosværdigt initiativ af Københavns sangkor, som aflagde besøg i Odense og Esbjerg. I sidstnævnte by bidrog koret yderligere til den der afholdte konferences vellykkede forløb. Lad os ty til »Stjernen« og gengive referatet derfra af denne mindeværdige tur, som korets medlemmer aldrig vil glemme. Lad os blot høre:

»Så kom vi da af sted, fulde af forventningens glæde og spændte på, hvorledes nu dette eventyr ville forløbe. For et eventyr var det jo! Isvinteren havde endnu ikke sluppet sit tag i de danske farvande, og påsketrafikken over Storebælt var i yderste fare for at bryde helt sammen. Men heldet stod os bi, og med en ubetydelig forsinkelse nåede vi Odense Skærtorsdag eftermiddag.

Vi kunne mærke, at vi var velkommen i H. C. Andersens by. Og byen var i feststemning! Vi tog det som en naturlig hyldest til os, men kom senere i tanke om, at det jo netop var eventyrdigterens fødselsdag.

Koncerten i Industripalæet havde samlet en hel del tilhørere, og den gik da også rigtig godt. Et usædvanligt fint musikprogram var sammensat, og missionspræsidenten talte alvorlige og opmuntrende ord.

Om aftenen blev vi trakteret med en lille lækker middag sammen med søskende fra hele distriktet, og bagefter gik snakken og underholdningen slag i slag. Den, der skriver disse li-

nier, tør påstå, at det blev den hyggeligste aften, han har tilbragt i selskab med søskende.

Aksel Mathiesen: »Koret var kun på lynvisit her; men det er mit indtryk, ja også min overbevisning, at det gør en stor indsats for vore idealer, og dets besøg var en oplevelse for os.«

Jørgen M. Christensen: »Mit indtryk af de sidste dages helliges sangkor er et af de smukkeste, jeg har haft.«

Langfredag morgen gik det videre til Esbjerg, hvor vi efter en øvelse i Kirken skulle spise til middag (arrangeret af Esbjerg Gren) og derpå give koncert. Men allerede på banegården blev vi bekendt med de Esbjerg-søskende. De stod nemlig i stort tal opmarcheret på perronen for at tage imod. Det var ganske rørende, men kun en forsmag på søskendes gæstfrihed og offervilje.

For os i sangkoret var det en sand overraskelse og glæde at finde landets smukkeste kirkebygning på den adresse, som vi fik opgivet som Jesu Kristi Kirke. Vi havde hørt om denne, Missionens nyeste kirke, men kunne ikke have tænkt os noget, der stod mål med virkeligheden. En skøn bygning med rummelige, lyse og hyggelige lokaler. Renvasket, skuret og bonet og ikke et støvgran – vi turde næsten ikke træde indenfor.

Koncerten blev en begivenhed – det siger søskende i Esbjerg da:

Søster Ane Pedersen: »Konferencen var ualmindelig god og meget, meget opbyggende. Sangkoret gjorde også det hele så festligt.«

Langfredag indledtes konferencen med koncerten, hvori det dygtige kor sang, så tårerne trådte frem i de tilstedeværendes øjne, og alle følte den ånd, der kommer til stede, når Guds folk lovpriser vor Skaber og Frelser igennem sang og musik. Foruden korets vældige indsats bør nævnes klaversoloen ved broder Niels Peter Olsen, samt musiknummeret for violin og klaver, udført af Niels Peter Olsen og korets dygtige dirigent, broder Chr. Rasmussen. Et musiknummer, der ved sin skønhed betog enhver lyttende og fik ham til at sige tak for den vidunderlige gave, Gud har skænket sine børn, nemlig musikkens skønne, gribende gave. Det ville her være rigtigt at takke Københavns sangkor for det vældige arbejde, de har

Hjælpe-foreningen

Lederen er også Leder-træner

»... går han foran dem; og fårene følger ham, fordi de kender hans røst« (*Joh. 10:4*).

For nogle få år siden standsede en SDH-familie, som var på rejse i det halvt ørkenagtige landdistrikt øst for Jordan, deres bil i bestyrtelse over at se tre hyrder med deres hjorde mødes ved en korsvej. Snart var alle fårene blandet mellem hinanden, medens deres hyrder stod og snakkede. Fortryllet standsede familien op for at se, hvad der ville ske, når hyrderne engang skulle videre. Disse hyrder havde hverken heste eller hunde til at hjælpe sig med at drive fårene frem, således som man gør det i de vestlige Forenede Stater. Så hvordan i al verden ville de nogensinde finde ud af, hvis får der var hvis? Mon der ville blive strid imellem dem, når de holdt op med at snakke?

Efter en stunds forløb begyndte den ene af hyrderne at gå i én retning med et lam på armene, idet han kaldte på fårene. Disse skilte sig omgående ud fra hjorden og fulgte ham. Hver af de andre hyrder kaldte også på deres, og igen fulgte fårene hver deres egen hyrdes røst.

Dette var noget nyt for den amerikanske familie fra de vestlige stater med deres cowboys og indianere, og dog var det noget ældgammelt, som en af dem citerede: »... og fårene følger ham, fordi de kender hans røst«.

Bibelen blev pludselig levende. En hyrde med et lam i sine arme, kaldende sine får til sig, var virkelighed. Jesus anvendte til sine smukke illustrationer begivenheder, som alle hans tilhængere kendte og forstod. Budskabet stod tydeligt og skarpt.

I sammenligningen med hyrden og hans får lærte Jesus sine disciple en storslået lektie om lederskab. En Hjælpeforeningsleder vil undervise og forberede dem, hun vejleder, således at de, når hun kalder dem til at følge sig, til at hjælpe, til at udføre Herrens vilje, så ved de, hvorledes de skal reagere. Hvis en leder skal kunne meddele sig således, at hendes budskab er tydeligt at forstå og fører til effektiv handling, må hun erkende, at oplæring og forberedelse er nødvendige både for lederen og for dem, der skal følge hende. At give direktiver eller at undervise én gang er ikke nok. Man må belære om den samme ting mere end én gang, i nogle tilfælde endog mange gange, og illustrere pointet på nye og levende måder, således som Jesus gjorde.

Hjælpeforeningens ledere må nødvendigvis spørge sig selv: »Har vi været tilstrækkelige som ledere eller lærere?« Det kan være, det er nødvendigt, at vi undersøger vore metoder. Har vi meddelt os tydeligt nok? Har vi forberedt vejen for modtagelse af programmet? Har vi under planlægningen med vore rådgivere og under diskussion om Hjælpeforeningen med vore klasseledere og medlemmer fremført vort budskab og vore forslag således, at de er blevet forstået og ikke misforstået?

I synagogen, spontant, i hjemmene, på bjergskråningerne og på gaderne brugte Jesus enhver anledning under sin korte mission til at undervise og oplære sine disciple. Ved hjælp af illustrationer, f. eks. mønten med den romerske kejsers billede, det ufrugtbare figentræ, brønden med kvinden fra Samaria, illustrerede Han sine lærdomme i et uforglemmeligt sprog. Hans beretninger var korte, nemme at huske og taget lige ud af hverdagslivet.

Jesus, den store Mesterlærer, kunne drage sine tilhørere med ind i sine fortællinger således, at de ikke var passive. Gentagne gange beretter Skrifterne om deres spørgsmål, når de søgte at komme til en forståelse af Hans lærdomme. Mange ændrede livsførelse når de hørte Hans formaninger. Vi kan delvis måle effektiviteten af vor undervisning og vor ledelse ud fra den virkning, vi ser, den har på andre. Vi skal imidlertid være varsomme og være klar over, at vi ikke omgående kan se resultaterne — måske ser vi dem aldrig.

Det er nødvendigt at lederen lærer dem, hun leder, at planlægge både for de nærværende og fjernereliggende mål. Hun bør hjælpe dem at være tålmodige men udholdende i bestræbelsen for at nå målene. Hun bør hjælpe andre til at forstå de hjælpekilder, der er til rådighed for dem og hvorledes de kan anvende dem dygtigt.

Under alle omstændigheder bør lederen være sig bevidst, at hun — ligesom Jesus — altid underviser, altid lærer. Hun vil hjælpe dem, hun præsiderer over, at udvikle sig. Som gode undervisningsprincipper vil hun vise dem, hvorledes man kan forenkle og tilpasse det tilgængelige materiale efter andres behov, hvorledes man kan få medlemmerne til at medvirke, og hvorledes man gennem forståelse kan styrke dem. Ved at leve et liv i overensstemmelse med Jesu Kristi Evangelium og ved at vise kærlig omsorg for andre, vil hun gennem sit eksempel undervise dem.

Det er gavnligt for alle Hjælpeforeningens funktionærer og klasseledere at lære god undervisningsteknik og -metoder. Både inden for og uden for Kirken er der udmærkede bøger, som kan hjælpe Hjælpeforeningsledere at forstå deres rolle som lærer-trænere. Hjælpeforeningskonferencer og lederskabs-træningsklasser skulle også gøre dem dygtigere.

Jesus var i sit liv konstant vågen for, at en leder også er en lærer, en, som oplærer andre. Som ledere og fremtidige ledere i Hjælpeforeningen vil vi følge Hans eksempel.

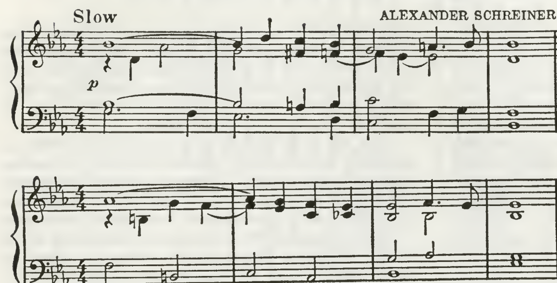
Alice C. Smith
Medlem af Hjælpeforeningens Generalbestyrelse.

(Denne er den sidste af de artikler, vi har fået tilsendt fra Generalbestyrelsen til offentliggørelse i »Stjernen«. Vi håber, at *alle* har læst dem og taget sig deres lære og instruktioner til efterretning. Da vi ikke har mere spalteplads i denne omgang, må vor julehilsen til jer indskrænke sig til det korte, men alligevel altsigende: RIGTIG GLÆDELIG JUL ALLESAMMEN. Vi håber at kunne blive lidt mere »personlige« i januar-nummeret).

Hjælpeforeningens Hovedbestyrelse.

Søndagsskolen

Nadververs for december:

»... *Og det skal være et vidnesbyrd for Faderen, at I altid ihukommer mig ...«* (Nephi 18:7).

Nadververs for januar:

»... *Sandelig siger jeg eder, hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i himmeriget«.* (Matt. 22:19).

Søndagsskolesang for december:

»*Blandt bjerge er vort hjem*«. (Nr. 168 i den blå sangbog).

Søndagsskolesang for januar:

»*Vi vil kæmpe, vi vil kæmpe for den nye bedre dag*«. (Nr. 114 i den blå sangbog).

I DENNE JULETID

Jeg synes ikke rigtig, at jeg kan forstå det, men ikke desto mindre er det altså rigtigt — det er jul igen! Jeg føler det, som om julen har været her for ganske nylig — eller er det mon fordi man bliver ældre, og tiden derved ligesom løber lidt hurtigere — eller er det slet og ret fordi man har for travlt og glemmer at standse op engang imellem for at tage et pust? Nå, men nok om det, for julen er her, derom er der ingen tvivl, og lad os da endnu engang samles om dette dejlige evangelium, som får alle, eller rettere, får de fleste mennesker til at knytte sig nærmere til Gud i denne tid. — Er det ikke vidunderligt, når man sådan tænker det rigtigt igennem, at alt dette kan få faster Oda og onkel Ingvardt til at skænke Vorherre deres opmærksomhed i denne tid, og da særligt juleaften — en opmærksomhed, som de ellers ikke har i deres daglige tanker sådan da, men denne dag eller disse dage er de fuldt og hel optaget af denne juletravlhed og lader deres tanker blive påvirket af alt det gode, som julen omhandler? Jeg synes det er dejligt, at så mange mennesker i dagene op til jul — og i juledagene, virkelig gør sig anstrengelser for at få det gode til at overvinde det dårlige — men det kan vel ikke undgås, at man får et stille ønske om, at denne fred og fordragelighed måtte vare ved ud over disse dage, at godheden, omsorgsfuldheden, de mange gode ønsker og hele denne stemning af medmenneskelighed måtte vare ved — jeg har også gjort mig den tanke: »Hvad tænker mon Lucifer på i disse dage? Mon han ikke ærgrer sig rigtig godt? Eller er han måske ligeglad og tænker, at ham festes der jo for de næste 364 dage — så denne ene dag tager han ikke så tungt, for den glemmes alligevel ret hurtigt«.

Jo, i denne december måned er faster og onkel feststemte, de bliver mere og mere kærlige og overbærende, jo mere de nærmer sig juleaften, men egentlig ikke fordi de er blevet bedre og kærligere, men kun fordi sådan kræver traditionen, at de skal være op mod jul, og så bagefter, ja, så kan de jo altid falde tilbage i de gamle folder igen. De ser med traditionsmæssig rørelse på barnet i krybben og fatter måske i et kort glimt den virkelige storhed, det vidunderlige budskab bag det hele: »Os er i dag en Frelser født«. — Det samme er tilfældet, når de kommer til påske og atter hører lidelses- og opstandelses-budskabet, så kan der også i ny og næ strejfe dem en tanke, samt på himmelfartsdagen — men det bedste er dog trods alt pinsen, den glade pinsefest, da skal de jo i sommerhuset eller i skoven og se solen danse, en god frokost med øl og snaps — og helst lidt rigeligt — for så bliver man, åh, så glad — glad for hvad? Jo da, for pinsen (hvad betydning pinsen har, ja, det er da ganske underordnet).

I mange, mange år har menneskeheden været loyale mod disse traditionelle højtider, i mange år har de været rørte og bløde juleaften, men har det gjort verden bedre? Nej, kun til højtiderne formår menneskene at udvise lidt loyalitet mod deres Frelser, men så snart hverdagen kommer, glemmes højtidens gode forsætter og loyaliteten. Ordene, der lød ud i julenatten: »Fred på jorden og i menneskene velbehag«, glider atter ud i glemselens mørke, så snart højtiden er ovre. Jesus Kristus er for mange mennesker, som for faster Oda og onkel Ingvardt, en skikkelse, som hører højtiderne til, ja han kan slet ikke undværes der, men man kan da ikke forlange, at man skal gå og tænke på Ham hver dag; der er en hel masse andre ting, som man skal tænke på, når hverdagen melder sig igen. Man kan virkelig ikke gå og være hellig og højtidsstemt hver dag! Kan man nu ikke det? Mon Kristus under så

mange ofre bragte os kærlighedens Evangelium, for at vi skulle gøre Ham til en slags eventyrfigur, som vi tager frem og fælder en tåre over ved højtiderne, hvorover vi føler os så gode, så gode, og 2 uger efter jul f. eks. begynder man så at spekulere på, hvordan man bedst kan snyde skattevæsnet det år.

Det Evangelium, Han prædikede for menneskene, gjaldt det kun højtiderne? Eller var det noget, vi skulle tage med i vor hverdag? »Du skal elske din næste som dig selv — elsker Eders fjender og gøre dem godt, som hader Eder — giv enhver, som beder dig — vær barmhjertige — dømmer ikke, så skulle I ikke dømmes — når du giver almisse, da lad ikke din venstre hånd vide, hvad din højre gør — samler Eder ikke skatte på jorden, men samle Eder skatte i himmelen, osv«. Det er kun en meget lille del af det, som Frelseren gav os og som skulle være en rettesnor for livet, men jeg synes ikke, at det lyder som om det kun gjaldt visse højtidsdage, men det overlader jeg til dig at besvare.

Nu er dette jo ikke skrevet for at rive dig ud af julestemningen, men for at hjælpe dig til at blive i den — ikke blot til påske og til jul, men hver dag i året, hver dag gennem hele dit liv, og selv om du ikke synes, at der er opnået den »Fred på jorden«, som englene sang om i julenatten, så vil der måske komme fred i dit hjerte — og fred i hjertet er jo en vidunderlig ting — hvis blot denne julefest, som vi nu drages ind i, vil kunne give fred i hjertet på nogle få stykker, ja, så kan det vel siges, at selv for skeptikere har det en vis betydning — jeg tænker her på en samtale, som jeg havde for ikke så længe siden med et par mænd, som gik og bankede på dørene, og som faldt over min dør. Disse to mænd kom for at falbyde deres opfattelse af Kristendommen i form af et par blade samt en hel del skriftsteder plus en ualmindelig stor veltalenhed, og jeg må lade disse få min kompliment for den grundighed, hvormed disse to havde sat sig ind i deres »stof« (det viste sig nemlig, at det var et bestemt emne, som disse to havde at gå ud fra denne dag, og som de hele tiden vendte tilbage til, når de var kommet lidt ud af trit ved mine — skal jeg gerne indrømme — til tider lidt nærgående spørgsmål). I samtalens løb stillede jeg dem det spørgsmål: »Hvorfor holder I ikke fest — glædesfest — i denne tid, som alle andre kristne mennesker?« Det var en masse forskellige undskyldninger, jeg her hørte — dårlige undskyldninger — men da jeg nu så tålmodig havde stået og hørt på dem, bad jeg om at måtte sige dem min mening om alt dette, som de sagde »juleri«. Jeg prøvede på at lade dem følge med i mine tanker og bad dem om ikke at afbryde mig i min forklaring til dem, ligesom jeg ikke havde afbrudt dem (det kneb gevaldigt for dem, og jeg måtte flere gange henvise til deres løfte), men jeg prøvede at forklare dem, at såfremt der denne juleaften var 5 millioner mennesker, som var forsamlet for at synge og mindes vor Herre Jesu Kristi fødsel på denne jord, ja, så var det da i sig selv vidunderligt at tænke på — og det var endnu bedre, hvis der ud af disse 5 millioner mennesker blot var 2,5 millioner, der tænkte over, hvad det egentlig var, de gik og sang denne aften, og det var endnu bedre, hvis der ud af disse var 1 million, som i nogle dage tænkte lidt nærmere over, hvad det hele egentlig gik ud på — men det ville være helt vidunderligt, hvis der blot var 1000 af dem, som forbedrede deres liv som følge af, at de havde fået en »religiøs oplevelse« — men hvis der ud af disse 1000 mennesker blot var 100, som ville leve deres liv meget bedre og virkelig ville lytte til Kristi bud og prøve på at følge Ham, ja, så syntes jeg da, at der var nået meget ved en sådan aften — men hvis blot 1 (én) overgav sig fuldt og helt til Kristus og lod sig døbe, fordi denne aften havde givet ham noget i sit hjerte — givet ham noget, som han aldrig før havde tænkt på — ja, så ville jeg mene, at også disse to »forkyndere« måtte kunne se, at juleaften også kunne have sin berettigelse, om ikke andet så som en slags »missionæraften«. Vi var så afgjort ikke enige, da de gik til den næste dør med dagens tekst, og jeg tænkte: »Hvad mon teksten er juleaften og juledag? Mon det er juleevangeliet? Eller var det stykke i Bibelen måske helt udeladt?«

Da de to herrer var gået, kunne jeg ikke lade være med at prise mig lykkelig for den viden, som jeg var blevet i besiddelse af, og I med mig, mine kære søskende — tænk, hvilken gave der her er os givet — og alle de andre: »Eder er i dag en Frelser født!«

Rigtig Glædelig Jul allesammen — både i vores kære Søndagsskole og i alle andre af Kirkens organisationer i hele Missionen.

E. Nordby Larsen,
Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

MÅNEDENS Skriftsted

Hvad er formålet med dette program?

Formålet med dette program er at hjælpe elever med at *indføre* visse *missionærskriftsteder i hukommelsen* med henblik på deres missionærgerning i kirken, og til at støtte deres egen tro.

Formålet med de særlige 2½-minuts taler er at belyse *skriftstedets betydning for kirkens lære,* som det bliver præsenteret for undersøgere af vore missionærer.

Hver tale skal holdes før den tilhørende recitation af skriftstedet, under første halvdel af søndagsskolemødet. Både det givne skriftsted og den forklarende tale skal kort, men fornuftigt, øves og overhøres i klassen hver søndag og hjemme i ca. en måned forud for deres præsentation ved søndagsskolemødet. Det menes, at under disse omstændigheder er ingen af de foreslåede skriftsteder for lange eller for svære. *Medmindre skriftstedet bliver lært udenad, vil denne øvelse forfejle sit mål.*

Læreren anmodes om *ikke* bare at give dette til eleven med besked om at gå hjem og forberede en tale. Det håbes, at lærer og elev kan mødes og tale sammen om betydningen af dette skriftsted, så at eleven må opnå en god forståelse, hvad angår skriftstedet og dets betydning.

Udkastene til talerne er kun lavet for at give nogle ideer, der kan være til hjælp ved udarbejdelsen af en tale. Man håber, at lærer og elev vil søge andre hjælpemidler, f. eks. »JESUS KRISTUS« og standardværkerne.

Forståelsen kan kun opnås på basis af anstrengelser for at opnå den.

Skriftsted for d. 5. februar 1967, kursus 10.
Reference: Ap. g. 8:17
»Så lagde de hænderne på dem, og de fik Helligånden«.

FORSLAG TIL 2½-MINUTS TALEN

Lad os først se på skriftstedets baggrund. Der har været megen forfølgelse af kirken i Jerusalem, så mange af disciplene var blevet spredt i områderne Judæa og Samaria. Filip var taget til Samaria. Han havde prædiket evangeliet for folk der. De modtog evangeliet og blev døbt. Mange af de omvendte var oprigtige og fromme, men der var en

mand, hvis navn var Simon. Han var en troldmand (noget ligesom en tryllekunstner). Skriften fortæller, at han troede på, hvad Filip havde sagt, men tilsyneladende var han mere interesseret i, hvordan Filip kunne helbrede de syge og gøre mirakler.

Da Peter og Johannes hørte, at folkene i Samaria var blevet døbt, rejste de til Samaria for at overdrage de nyomvendte Helligånden. Da Peter og Johannes havde lagt deres hænder på de nye medlemmer og de havde modtaget Helligånden, var troldmanden Simon blevet meget forbavset. Han ønskede at vide, hvordan *han* kunne give denne store gave. Han troede sikkert, at hvis han kunne gøre sådan en vidunderlig ting, ville han blive berømt. Han forsøgte at købe kraften til at overdrage den Helligånd. Peter kunne se ind i Simons hjerte og afviste ham med ordene: »Gid dit sølv må gå til grunde og du selv med, siden du mener at kunne købe Guds gave for penge«.

Lad os nu se på den betydning dette skriftsted har for os. Det er tydeligt, at modtagelsen af den Helligånd kommer efter dåben. Vi lærer også herfra, at kun de, der har den rette myndighed, kan overdrage den Helligånd. Peter og Johannes ville sandelig ikke være rejst til Samaria, hvis nogen i Samaria havde myndighed eller nøgler til at overdrage Helligånden. Filip havde myndighed til at døbe, men Peter og Johannes måtte overdrage Helligånden.

Vi lærer også, at Helligånden kan være en vidunderlig ledsager. Simon var virkelig forundret. Imidlertid lærer vi også, at Helligånden ikke kan købes. Den kan kun fås ved retfærdighedens principper i forbindelse med Jesu Kristi evangelium. Denne Simon vidste det ikke, og måske tænker nogle af os heller ikke over dette. Måske føler nogle, at bare fordi nogle har lagt deres hænder på dem og overdraget dem Helligånden, vil de til stadighed have dette medlem af Guddommen hos sig. Hvis de tror sådan, er de lige så forkert på den som Simon. Denne ordinance bliver udført for vor skyld, men vi må være i overensstemmelse med Ånden, før vi kan nyde dens følgeskab.

Skriftsted for den 5. februar 1967, kursus 18.

Reference: Joh. 15:16.

»Ikke I har udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer og sat jer til at gå hen og bære frugt, og det er varig frugt, så at Faderen kan give jer hvad som helst I beder Ham om i mit navn«.

FORSLAG TIL 2½-MINUTS TALEN

Missionærer for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bygger deres ideer om kirkens styreform på princippet om myndighed nedstammende fra Kirkens overhoved, Jesus Kristus. Denne myndighed kaldes præstedømmet.

Under instruktionen af sine disciple om deres forhold til Ham, fremsatte Jesus princippet om myndighed til at repræsentere Ham og holde embeder i Hans kirke. En af disse stadfæstelser er citeret ovenfor. Det er nedskrevet i Joh. 15:16.

Det tilrådes at læse dette skriftsted sammen med Hebr. 5:4: »Og ingen tiltager sig selv den værdighed, men man må som Aaron kaldes dertil af Gud«.

2. Mos. 28:1 fortæller at Jehovah befalede Moses at tage Aaron »for at han kan gøre præstetjeneste for mig«.

Lær Joh. 15:16 udenad og husk, at andre tilhørende skriftsteder er knyttet til det; at de forstærker og understøtter princippet, at myndighed til at handle i Jesu Kristi navn, for kirkens overhoved, erholdes fra Ham, kirkens hovedhjørnesten.

Hans kirke bærer Hans navn; embedsmændene i Hans kirke modtager myndighed fra Ham til at handle for Ham.

Dette er det sundest mulige grundlag for et kirkestyre.

Jeg vil gerne her til slut sende jer alle en stille bøn — jeg beder jer så inderlig om, at I vil modtage dette program i den samme ånd, hvormed det er blevet givet til os — at I alle vil bestræbe jer på at gøre det, som Herren har sagt. Formålet med dette program står hver måned med en fast »hovedstol« som det første i denne artikel; jeg vil gerne her til slut vidne for jer mine kære søskende, at jeg ved om dette programs storhed, at det er noget, der vil bringe os alle store velsignelser — og vil være medvirkende til, at vi vil komme til at elske evangeliet endnu mere — og leve derefter. Jeg beder jer inderligt derom, lige fra rådgiveren i Grenen, Søndagsskoleforstanderen, Lærerinden i klassen, og I, som skal fremsige versene samt holde talerne, vær god imod disse jeres elever og vis det på den måde, at I sørger for at de får den undervisning og lærdom, som de har krav på — det ligger alene i jeres hænder, om disse får den rette udvikling! Som der står i indledningen: »... hvis ikke, da har dette forfejlet sit mål«. Og hvad er det så, der har forfejlet sit mål? Jo, kære venner, det er, hvis man står og læser skriftstedet op, hvis ikke lærerinden har lært eleverne det udenad — det er jo netop meningen, at klassen skal overhøres ved begyndelsen af timen, så dette skriftsted kan blive af varighed for hele livet, og dertil beder jeg om alles hjælp. Jeg har talt med Missionspræsidentskabet om dette dejlige program, og det er et af vore højeste ønsker, at I alle vil elske det og forstå vigtigheden deraf — prøv at tænke jer netop jeres elever som kommende Missionærer. Er det ikke en vidunderlig tanke?

Vi beder Gud velsigne jer alle i dette program!

Søndagsskolens Hovedbestyrelse

E. Nordby Larsen,

»Sådan er drenge«

I serien »Sådan er drenge« af W. Cleon Skousen findes artikel 1 i juni, 2 i august, 3 i oktober, 4 i november nummeret af Stjernen.

DEN VARME OG KOLDE PERIODE

Adfærdsmønster og problemer fra 7—12 år.

Sommetider ser en mand drømmende ud i rummet og siger: »Du ved — dengang jeg var dreng ...«. Voksne mænd,, der taler med sådan følelse om deres drengedage, tænker oftest på de glade, ubekymrede år mellem 7 og 12. Det er den forholdsvis ukomplicerede »Før-Teenage«-periode. Forældre venter ikke for meget, og den almindelige dreng oplever at blive accepteret af forældre, lærere og oven i købet af børnene i nabolaget. Og for første gang begynder han at udvikle sin egen fortolkning af livet. Han kommer til det resultat, at han er en betydningsfuld del af det.

Nå, ind imellem opdager vi, at junior ikke så sjældent slår en kolbøtte og glider tilbage til sine babymanerer igen. Det kan give forældrene nervøse fornemmelser (»Hold dog op med at spille baby«). Men han plejer gerne at varme op igen i tide til at genvinde deres tiltro. I virkeligheden vil de fra nu af lejlighedsvis få et glimt af den mand, han engang vil blive. Han ser meget lovende ud.

PORTRÆT AF EN DRENG MELLEM 7 og 8 ÅR

En 7-årig er lige kommet ud af den larmende »her kommer jeg«-periode, der opsluger den 6-årige. Ofte befinder forældre sig i en sådan tilstand af udmattelse og opgivelse, at de har svært ved at tro på den lettelse, de føler, når junior glider ind i 7-års alderens ebbe. De bemærker, at der hvor han tidligere opførte sig som om det gjaldt om at lægge verden øde, prøver han nu at finde sin plads i den. Han forekommer pludselig fornuftig og til at tale med, stiller kloge spørgsmål og, hvad der er endnu vigtigere, han lytter til sine forældre som om han syntes, deres svar var intelligente.

Forældre, vær alligevel forsigtige med at lade jer imponere af den 7-årige. Han forstår ikke nær så meget, som hans opadvendte ansigt og dybt tankefulde øjne synes at give udtryk for. Ikke desto mindre bevæger han sig i den rigtige retning. Hans fatteevne vil udvikle sig enormt i de kommende år.

På grund af at en dreng i den alder prøver at tilpasse sig, vil han til det yderste være parat til at forsvare sine fejltagelser. Når han får kolde fødder vil han finde på alibier, smålyve og henfalde i dyb melankoli og selvmedlidenhed. Han siger til sig selv »Ingen bryder sig om mig« og »Jeg du'r nok ikke til noget«. Under skænderier på legepladsen vil hans legekammerater forsikre ham om, at disse indtryk er helt rigtige. Naturligvis glemmer junior, at han selv er parat til at sige det samme til de andre, især når han er medlem af majoriteten og det er en anden, det går ud over. 7-årige er hurtige til at kritisere, grusomme i deres tankeløse fordømmelse og overskuer verden med en konstant følelse af selvretfærdighed.

Dette mønster er simpelthen en afspejling af en ny og levende opfattelse af, at noget er godt og noget er dårligt. Det er et helt nyt liv for junior, fordi han ikke længere behøver at vente på, at hans forældre skal definere rigtigt og forkert for ham — han opdager, at hans egen intelligens's kraft giver ham svaret.

Naturligvis vil han gerne være på den rigtige side hele

Gensidig Uddannelses Forening

tiden, så når som helst han plumper i, prøver han at smålyve eller undskylde sig ud af den ubehagelige situation. Han gør det hovedsagelig for at bevare ansigt eller opnå en position. Han er så ivrig efter at være »noget«, og han føler, at det at have ret er nødvendigt for at opnå det. Forældre kan hjælpe junior til at opnå selvtillid. Når han er på sin selvretfærdigheds høje hest kan de minde ham om nødvendigherden af at være hjertelig over for andre, og når han er på vej ned i selvfordømmelsens dal, kan de minde ham om, hvor mange gode ting han gør, og hvilken stor mand han er på vej til at blive, hvis han bliver ved at prøve.

ANSVARLIGHEDS ALDER

Omkring 8 år, når en dreng får en stærk personlig følelse af, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert, trænger han til at føle den gradvise vægt af at være ansvarlig for sine handlinger. Eksperter på ungdomskriminalitetens område mener, at det er almindeligt, at en ung fyr kan slippe af sted med at stjæle, lyve og bedrage i mange år på det grundlag »at han stadig er for ung til at straffes for den slags«. Ungdomslovgivningen går tilsyneladende ud på at tage ansvarsfølelsen fra de unge, og samfundet betaler dyrt, hvorsomhelst dette er tilfældet.

For nylig, da jeg var i New York, modtog jeg en invitation til at besøge dr. Manuel Lopez Rey, leder af »Social Defense for the United Nations«.

Han fortalte om resultaterne ved en verdensomspændende undersøgelse af ungdomskriminalitet, som klart viste, at i de lande, hvor forældre (og lovgivningen) giver børn en tidlig fornemmelse af ansvarlighed for deres handlinger, er der relativ lidt ungdomskriminalitet. På den anden side, i Danmark, Sverige og de Forenede Stater, hvor ungdommen er overbeskyttet indtil de er næsten voksne, findes den højeste procent af ungdomsforbrydelser. Dr. Rey mener, vi skulle tage fat på at fastholde ansvarligheden omkring 8-års alderen, hvor junior når det, vi kalder ansvarsalderen. Men naturligvis påviser han også, at dette må være en gradvis proces, og at vi ikke må vente for meget for hurtigt.

Eksperter siger, at på det tidspunkt, hvor et normalt barn når et plan af etisk bevidsthed omkring de 8 år er hans fornemmelse af ærlighed og respekt for ejendomsretten stadig for skrøbelig til, at man kan forvente en konsekvent optræden. Ikke desto mindre kan forældrene fortsætte i den overbevisning, at junior, når han lyver eller stjæler, er helt klar over, hvad han gør, og at en fornuftig form for diciplin bør udøves.

PROBLEMET UÆRLIGHED

Børn lyver ud fra ethvert af disse motiver:

For at undgå straf,
for at få ros, de ikke har fortjent,
for at beskytte en ven,
for at se overraskelse eller beundring i tilhørerens ansigt.

Når barnet lyver, er det vigtigt at opdage HVORFOR. Hvis det er af skræk for straf, må han lære, at hans straf vil blive MINDRE, hvis han fortæller sandheden. (Og forældrene må sørge for, at han får bevis på dette). Hvis han søger ros, hjælper det sommetider at vente, indtil han gør noget virkeligt rosværdigt, før man fortæller ham, at siden han har virkelige ting at være stolt af, behøver han ikke mere at »opfinde« noget for at få ros. Hvis han lyver for at beskytte en ven, er det nødvendigt at ordne det således, at han kan fortælle sandheden uden at måtte føle sig som en dårlig kammerat. Hvis han fortæller drabelige historier bare for at gøre indtryk på folk, vil han som oftest være modtagelig for en venskabelig »holdende-sig-til-jorden-diskussion« om emnet og holde op med det.

Hovedsagen er at påse, at tilfælde af forsætlig uærlighed ikke går upåtalt hen og ikke får lov til at slå rod.

PROBLEMET RAPSERIER

På mange måder er der lighedspunkter mellem det at stjæle og det at lyve. Drengen ved bedre, men det ligesom glipper for ham ind i mellem. Der er adskillige grunde til, at en dreng almindeligvis har haft erfaring med at snuppe et eller andet, selv om han vidste, det var galt:

For at vise sine kammerater (og sig selv) hvor smart og skrap han er,
for at tilfredsstille et virkeligt eller et indbildt behov,
for at komme på højde med en eller anden,
for at at blive populær ved at have noget at give til de andre.

I hvert eneste tilfælde, hvor junior bliver opdaget i færd med at vigte sig med andres ejendom, vil forældrene få de bedste resultater ved at trække det frem i lyset. Hvis han stjæler for at gøre indtryk på nogle af sine kammerater, er det næsten bombesikkert, at hans venner også har stjålet. Derfor skal enhver behandling omfatte hele banden. Hvis junior stjæler for at få ting, han synes, han trænger til, er det vigtigt at give ham en chance for at tjene, hvad han behøver. Forældre vil ofte opdage, at de har forsømt at udvide programmet for juniors arbejds-muligheder, hvilket vi vil diskutere senere. Sådan et program er næsten altid en stor hjælp til at aflede ham fra hans hang til at få fingre i andre folks ting.

Vi vil opdage, at hævn også af nogle børn bruges som en undskyldning for at stjæle. Her er opgaven at finde ud af hans grunde til at ønske hævn. Sommetider er de fornærmelser, som junior lider under, særdeles virkelige. Han vil ikke være modtagelig for en lektie om ærlighed og ejendomsret før end han er sikker på, at den fyr, der narrede eller generede ham, også vil få læst og påskrevet med behørig myndighed.

Endelig kan en dreng finde på at stjæle for at vinde anseelse. Han opdager, at en vis slags venskaber kan fremmes ved gaver. Da han ikke råder over de penge, der skal til for at skaffe det nødvendige udvalg af ting, der kan friste en dreng, stjæler han dem. En dreng, der stjæler for at skaffe sig venskab, er tydeligvis en ensom stakkel. At klare hans tyverier vil følge næsten automatisk, h v i s vi kan klare hans virkelige problem: At blive accepteret. Naturligvis må vi først undersøge, om vi i det hele taget ønsker, at han skal blive accepteret af netop de drenge, hvis gunst han søger. Mange gange vil vores første opgave blive at forbedre hans smag, så han vil finde sig en bedre type legekammerater. Hvis vi har anerkendt den gruppe, han gerne vil være venner med, er der flere praktiske ting vi kan gøre for at hjælpe junior på vej, så han kan opnå at blive accepteret. *(Fortsættes).*

GUF-Nyt

Til alle medlemmer mellem 14 og 26 år.

Vi har den glæde at meddele jer, at »Festinord« 1967 vil blive afholdt i Danmark. Vi håber, I vil deltage med samme begejstring som i 1966 og vil gå til forberedelserne med samme ildhu. Det var med stor interesse vi imødeså jeres forslag til det kommende stævne. Nu vil disse svar jo få afgørende betydning for vor planlægning. Det er ungdommens stævne, og det skulle gerne være jeres ønsker, der realiseres. Vi siger »Tak« til Nordre Grens GUF i København, der, indtil disse linjer afleveres, er de eneste, der har afleveret besvarelserne.

Vi ønsker alle en Glædelig Jul!

GUFs Hovedbestyrelse.

Indbinding af Stjernen 1966

STJERNEN for 1966 kan nu indbindes.

Bogbinderen har givet os et meget fordelagtigt tilbud, nemlig

kr. 20,00 incl. oms.

Denne lave pris forudsætter imidlertid, at et større antal indbindes på én gang ,og vi må derfor sætte fristen for indsendelse af de 12 numre for 1966 til *1. februar 1967.*

Som tidligere år vil indbindingen kunne leveres i følgende farver: *rød, bordeaux, blå, sort, grøn* og *brun.* Hvis intet andet anføres, leveres *brun* indbinding.

Betalingen for indbindingen kan indsendes pr. postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F. Husk på talonen at skrive »Indbinding«.

NB: *Husk* at rive midtersiderne med »Den danske missions historie« ud af de numre af STJERNEN, hvor den findes, *inden* numrene indsendes til indbinding, idet vi ikke kan påtage os at fjerne dem og opbevare dem for de respektive abonnenter.

PRÆSTEDØMMET

Punktlighed er vigtigt i det aronske præstedømmes program

Punktlighed, når man skal holde aftaler, overvære møder, holde løfter, er en af hoveddyderne hos de bedste mennesker og er grundlæggende for karakterudviklingen. Et menneske, som ikke er punktlig, vil sjældent, om nogensinde, findes på samme sociale eller forretningsmæssige niveau som dem, der har den vane at være punktlige.

Udstrakte observationer afslører, at mange af vore bærere af det aronske præstedømme har nogle skarpe hjørner at dreje om med hensyn til punktlighed — punktlighed ved overværelse af møder. Hjørnerne har udviklet sig, fordi mange af vore trafikpatruljer (kvorum-rådgiverne) ikke har stået »ved korsvejene« og givet den nødvendige træning.

Så er der også den mulighed, at nogle af de unge mænd finder det temmelig bekvemt at »træde ind« til kvorum- eller nadvermødet lige tidligt nok til at få godskrevet deres tilstedeværelse, så de kan få deres personlige belønninger i det aronske præstedømme.

Der hører mere til belønningskravene angående tilstedeværelse ved præstedømmets møder eller nadvermøderne end at en ung mand skal være tilstede nogle få minutter »på et eller andet tidspunkt under møderne« bare for at blive mærket af på medlemslisten. Den krævede tilstedeværelse er baseret på den forudsætning, at en dreng vil være tilstede under *hele* det pågældende møde. Naturligvis er der af og til legitime undskyldninger for forsinkelse eller at man forlader mødet, før det er forbi. Men »undskyldninger« hører op med at være legitime i det øjeblik de blot bliver »alibier«.

Det er kvorumrådgiverens ansvar at vide, hvorfor hans drenge ikke er punktlige, hvorfor de ikke bliver hele mødetiden ud. Det er kvorumpræsidentskabets ansvar at arbejde med deres kvorummedlemmer og hjælpe dem til at overvinde disse uklædelige vaner.

Og sidst, men ikke mindst, hvorledes kan disse ting undgå opmærksomheden hos biskoppen og hans rådgivere i deres egenskab af præsidentskab for det aronske præstedømme, hvis de overværer deres aronske præstedømmes kvorummøder, således som det anbefales af det Første Præsidentskab og det Præsiderende Biskopråd?

Her ligger et problem i vort program, som trænger til opmærksomhed i måske ethvert vard eller hver gren i Kirken. Her ligger et projekt for stavskomiteer, biskopråd, grenspræsidenter, kvorumpræsidentskaber og kvorumrådgivere.

Vil I tage imod udfordringen til hurtigt at stille diagnosen for denne »sygdom« blandt vore bærere af det aronske præstedømme og sætte jer for at forandre denne ligegyldighedens »sygelighed« til punktlighed? Behandl hver »patient« blidt, men behandl ham!

Lad det aronske præstedømmes ledere sørge for, at de tager sig så omhyggeligt af, at de selv viser et godt eksempel i punktlighed ved alle møder, at resten af »behandlingen« kan blive lettere for vore drenge at tage og uendelig mere effektiv.

(Fra *Improvement Era, juli 1955*).

Kvorumstævne i Odense

Ældsternes Kvorum 2 afholdt stævne i Odense lørdag den 15. og søndag den 16. oktober.

Stævnet indledtes med en festlig sammenkomst med spisning for ældsterne med damer. Kl. 18.15 gik de indbudte til bords. Maden blev velsignet, og vi nød alle den dejlige mad, som var lavet af mesterkokken, broder Henry Haupt fra Odense. Broder Poul Andersen, Odense, og broder Henning Frederiksen, Herning, serverede ved bordene, hjulpet af søstre fra Odense. Der holdtes tale for damerne ved kvorumspræsident Johs. Sørensen, Esbjerg, og missionspræsident Don L. Christensen talte til os og nævnede bl. a., hvor glad han var for, at vi kunne samles under festlige former og udtrykte sin glæde over det gode forhold mellem søskende og missionærer, et forhold, der ville hjælpe det nye Medlem-Missionær-Program.

Efter middagen var der forskellig munter underholdning. Brødrene må være rådgiveren i Ældsternes Kvorum 2, broder Istvan Balaczs, meget taknemmelig for, at vi havde en så god aften — for uden hans store indsats var festen aldrig blevet så vellykket som den blev.

Søndag morgen var der møde for præstedømmet kl. 8.30 med taler fra Herning, Esbjerg og Odense med afslutning af kvorumspræsidenten og missionspræsidenten. Vi håber til næste år at kunne holde en lignende sammenkomst, blot at vi kan være flere til stede.

Ved mødet kl. 16 talte først søster Marva Christensen, bl. a. om velsignelsen ved at efterleve tiendeloven. Broder Palle Blønd, Fredericia, rådgiver i distriktet, talte om vort ansvar overfor vore unge og vore børn. Missionspræsidenten talte til sidst om, at Medlem-Missionær-Programmet var inspireret fra Gud gennem Profeten David O. McKay.

Alle følte vi Guds Ånd i dette møde; må vi altid skønne på præstedømmet og Guds tjenere iblandt os.

Johs. A. Sørensen,
kvorumspræsident.

Ældsternes kvorumsfest i Odense den 15. oktober 1966

Jeg tror, at alle brødre i Kirken ved, at vi søstre er meget glade for blomster.

Denne gang vil vi søstre gerne sende blomster til brødrene:

Først til broder Haupt, som lavede den dejlige mad, som jeg tror alle nød.

Også til broder Balaczs, der — som et gammelt ord siger — kørte »fra Herodes til Pilatus« (kørte byen rundt) for at få alt i orden.

Broder Poul Andersens smukke blomsterarrangement på bordene gav os den tanke, som vi synger i en sang: alt hvad hjertet glædes ved, minder om Guds kærlighed. Smukke blomster glæder alle.

Det var også en glæde at se Missionspræsidenten og søster Marva Christensen til festen, men næste gang, der er fest, håber vi de får en bedre plads ved bordet end lige inden for døren!

M. D.

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

prisliste:

MORMONS BOG	kr. 3,50
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	kr. 10,00
LÆRE OG PAGTER	kr. 6,50
DEN KOSTELIGE PERLE	kr. 6,50
BIBEL-CITATER	kr. 2,50
ET STORT OG FORUNDERLIGT VÆRK	kr. 15,00
JESUS KRISTUS	kr. 30,00
GUDS RIGE GENOPRETTET	kr. 25,00
TRE-I-ÉN (Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle i ét bind)	kr. 35,00
KRONET MED HERLIGHED	kr. 17,00
EN ADVARSELS RØST	kr. 3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	kr. 7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	kr. 9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	kr. 7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	kr. 7,50
HVEM ER MORMONERNE?	kr. 3,00
VEIEN TIL FULLKOMMENHET (norsk)	kr. 10,00
MORMONISMEN I BILDER (norsk)	kr. 30,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	kr. 1,00
SLÆGTSBOG, heftet	kr. 14,75
SLÆGTSBOG, indbundet	kr. 27,75
DEN DANSKE STJERNE, årsabonnement (i udlandet $ 5,00)	kr. 25,00
DEN DANSKE STJERNE, halvårsabonnement i udlandet $ 3,00) (Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	kr. 13,00
GENEALOGISKE SKEMAER:	
Familieskemaer, engelske eller danske	kr. 0,12
Anetavler, engelske eller danske	kr. 0,12
Anetavler til 9 generationer	kr. 2,50
SLÆGTSKALENDEREN	kr. 7,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	kr. 3,00
MAPPER til genealogiske skemaer, blå	kr. 10,00
do. luksusudstyr, mahognifarvet	kr. 40,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F.

Der må regnes med mindst en uges leveringstid, idet det tager 3–4 dage at få pengene pr. giro.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Skynd jer ... at erhverve kundskab i historie, om lande og riger, om Guds og menneskers love, og alt dette for Zions frelse. Amen«. (*L&P 93:53*).

Formål: At hjælpe os at forstå betydningen af fortsat studium både for os selv og for vore børn.

Jorden skulle renses, nye lader og huse bygges. Den genoprettede Kirke skulle udvikles, ledere skulle oplæres, troen fornyes, fremtidsperspektiver skulle opnås og forklares, missionærarbejde skulle udføres.

Det må have virket noget forbløffende, når Herren instruerede de hellige gennem sin profet, Joseph Smith, om at studere, vinde kundskab og søge sandheden, »kundskab om tingene, som de er, som de var, og som de skal blive« (*L&P 93:24*), (når de stod foran alle de nævnte opgaver). (At lære er en evig proces).

Lederne fulgte denne formaning. Lærde og ulærde satte sig sammen ned for at studere det vidtstrækkende, altomfattende studiekursus, som Herren forelagde Profeten. Lærere og professorer, hvoraf nogle ikke var medlemmer af Kirken, blev kaldet til at undervise.

Gennem alle tider har Gud angrebet det gamle og kronisk sociale problem, der hedder uvidenhed. Ved Hoseas sagde Herren for næsten 3.000 år siden: »Mit folk skal gå til grunde, fordi det er uden kundskab« (*Hoseas 4:6*). Under sin jordiske tjeneste udtalte Jesus, at »... sandheden skal gøre jer frie« (*Joh. 8:32*). I Lære og Pagter åbenbares det, at »det er umuligt for et menneske at blive frelst i uvidenhed« (*L&P 131:6*). Vi får også at vide, at »hvis et menneske vinder mere kundskab og intelligens i dette liv end et andet, så vil fordelen i samme forhold være på hans side i det tilkommende liv«. (*L&P 130:19*).

Eftersom Skrifterne påstår, at det er af så stor betydning at vinde kundskab, kan en travl Sidste Dages Hellige's moder måske spørge:

»Hvad er *min* opgave? Hvad bør *jeg* gøre?«

Svaret til hende kan være: »Studér; vind kundskab; søg sandhed; oplær dig selv; undervis dine børn«.

»Hvad skal jeg lære dem? Hvad skal vi studere?«

Svar: »Guds love og befalinger — Evangeliet — og dette med flid og under bøn«.

»Det er det, jeg prøver på at gøre!«

»Godt! Og som dette budskab siger: Desuden må du søge kundskab om verdenshistorien, både den gamle og den nye. Studér alle lande og nationer«.

»Hvordan skal jeg bære mig ad med det?«

»Der er mange vidunderlige måder, hvorpå man kan lære om andre lande. Lærerinderne kan hjælpe med det. Bøger åbner verden for vort blik. Rejs, når du kan. Tal med folk om deres land og deres nation. TV og radio kan føre dig roundt i hele verden i dit eget hjem«.

»Er der mere endnu?«

»Åh ja, uendelig meget mere og spændende. Føj så dertil menneskenes skrevne og uskrevne love såvel som de skikke og traditioner, hvorefter der styres i alle verdens kulturer«.

»Men hvordan skal jeg få lært alt det?«

»Begynd i dag med noget af det. Selv om din tid er begrænset, er 'i dag' en del af evigheden, og tiden er kostbar«.

Personlige nyheder

Fødselsdage:

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

Vejle:

Niels Christian Olesen, 60 år den 6. december:

København Nordre Gren:

Brunhilda Gurine Holmstad, 70 år den 11. december.

Aalborg:

Martha Sørensen, 80 år den 22. december.

Rettelse:

I oktober nummeret skrev vi, at søster *Rinda Juhl, København* Gren, fyldte 70 år den 11. oktober. Dette er en beklagelig fejltagelse, idet søster Juhl er født i 1899 og altså kun blev 67 år. Undskyld!

Bryllup:

Esbjerg:

Den 1. oktober viedes i Esbjerg broder **Knud Søltoft Holmboe** og søster **Kirsten Pedersen.** Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Velsignelser:

Svendborg: 10. oktober:

Else Hansens søn, **John Henning Patrick Andersen,** velsignet af ældste Gary R. Milner.

Amager: 2. oktober:

Halfdan Kaas og Grete Bente Knudsen Kaas's tre børn, **Lone Kaas, Thomas Kaas** og **Ulla Kaas,** alle velsignet af broder Joseph Thomas Asmussen.

Esbjerg: 2. oktober:

Poul Erik Buur og Lilja Annaliisa Koivistoinen Sikanen Buurs datter, **Lone Buur,** velsignet af sin fader.

Dødsfald:

Vejle:

Den 14. oktober døde søster *Annova Gustava Hansen* efter lang tids sygdom, knap 84 år gammel, og blev under Kirkens ledelse begravet fra Nordre Kapel i Vejle den 20. oktober. Æret være søster Hansens minde!

Dødsfald i Amerika:

Fra Amerika er kommet meddelelse om, at søster *Leone B. Jensen* er død i Salt Lake City den 24. oktober, 84 år gammel. Søster Jensen var sammen med sin mand, Jacob C. Jensen, på mission i Danmark i årene 1949-51. Æret være søster Hansens minde!

Obs.: GARMENTS

Søskende, som har været i Templet, kan hos deres grenspræsident få en prisliste over garments med oplysninger om, hvor og hvorledes de kan købe deres garments.

I København sælges garments ved søster *Inger Kyhlensø onsdag* fra kl. 12—18 i kirken, Priorvej 12, F.

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse ved:**
København Centrum Gren: 6. august:		
Kurt Erling Josephsen	Ældste James L. Petersen	Ældste Alfred Carl Nielsen
København Gren: 17. september:		
Kim Hentzen	Broder Knud Hentzen	Broder Knud Hentzen
Aalborg: 10. september:		
Per Mayland Nørgaard	Broder Verner Jensen	Ældste Joseph W. Roberts
Slagelse: 3. september:		
Helga Louise Mathilde Olsen	Ældste Everett E. Erskine	Ældste Paul Gylling
Alfhild Rigmor Blidorf	Ældste Dennis Fairbourn	Ældste Paul Thuesen
Amager: 1. oktober:		
Anny Margrethe Korsgaard	Broder Verner Korsgaard	Broder Verner Korsgaard
København Nordre Gren: 3. september:		
Anna Marie Søndberg Sørensen	Ældste Larry M. Nielsen	Ældste Larry M. Nielsen

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
København Gren: 4. september:		
Steven Lange Williams	Ældste	Ældste Howard W. Hunter
Herninfg: 23. oktober:		
Henning Jensen	Præst	Broder Verner Buur
Esbjerg: 25. september:		
Peter Holm Nielsen	Diakon	Broder Poul Erik Buur

Missionærforflyttelser:	**Fra:**	**Til:**
10. oktober:		
Kirsten Nielsen	Horsens	Missionskontoret
DeAnna Yates	Missionskontoret	Horsens
14. oktober:		
Paul Reese	Frederikshavn	Frederiksværk
Chesley Blackham	Holbæk	Helsingør
Lewis Sorenson	Bornholm	Søborg
Lee Valentine	Nakskov	Charlottenlund
Sterling Parker	Tåstrup	Gentofte
Loy Pehrson	Søborg	Vesterbro
Kenneth Reading	Frederiksværk	Rødovre
Brian Clark	Horsens	Tåstrup
Richard Harrison	Grenå	Nakskov
Henri Jensen	Risskov	Holbæk
Carl Christensen	Viborg	Kastrup
James Petersen	Vesterbro	Bornholm
Bryant Larsen	Aabenraa	Odense
Richard Bell	Skive	Horsens
Peter Svendsen	Helsingør	Aabenraa
Harry Larsen	Åbyhøj	Frederikshavn
Douglas Thompson	Gentofte	Hjørring
Donald Dunford	Kastrup	Viborg
Michael Sorensen	Hjørring	Skive
Allen Hall	Charlottenlund	Grenå
Wayne Magleby	Rødovre	Åbyhøj
Timothy Dye	Odense	Risskov
28. oktober:		
Karen Brown	Horsens	Missionskontoret

Missionærankomst:

Med SAS via New York er søster *Trudy Michael* fra Kaysville, Utah, den 25. oktober ankommet til den danske mission og beskikket til at arbejde i Horsens.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission den 10. november:

Kirsten Gerda Nielsen fra København efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

Karen Marjorie Brown fra Ephraim, Washington, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

Trudy Michael

Kirsten Gerda Nielsen

Karen Marjorie Brown

Meddelelser fra Templet.

»Og jeg beordrer dig også til at skrive en beretning om dette folk, ligesom jeg har gjort på Nephis plader, og holde alle de ting hellige, som jeg har opbevaret, ja, akkurat som jeg har gjort; thi det er i en viis hensigt, at de bliver opbevaret. Og ligeledes messingpladerne, som indeholder optegnelserne af de hellige skrifter og vore forfædres slægtsregister lige fra begyndelsen. Vore fædre profeterede, at de skulle opbevares og overleveres fra slægt til slægt og føres og bevares ved Herrens hånd, indtil de skulle gå ud til alle slægter, stammer, tungemål og folk, så at disse kunne få kendskab til de hemmeligheder, de indeholder.
NU TROR DU MÅSKE, DET ER DÅRSKAB AF MIG; MEN JEG SIGER DIG, AT VED SMÅ OG RINGE TING BLIVER DER UDRETTET STORE TING, OG VED RINGE MIDLER BESKÆMMES DE VISE OFTE«. (Alma 37:2-4,6).

HAR DE LAVET D E R E S 3- EVT. 4-GENERATIONER-PROGRAM OG DERVED SKABT GRUNDLAGET FOR D E R E S M I N D E B O G ?

Endowment-sessioner finder sted *hver lørdag* i følgende rækkefølge: (Bemærk tidspunktet!)

1. lørdag	tysk	kl. 8.30	
	fransk		kl. 13.30
2. lørdag	tysk	kl. 8.30	og kl. 13.30
3. lørdag	engelsk	kl. 8.30	
	tysk		kl. 13.30
4. lørdag	tysk	kl. 8.30	og kl. 13.30
5. lørdag	For bærere af præstedømmet på forskellige sprog i henhold til tilmelding. *Kun for søskende, som i forvejen har fået deres endowment.*		

Sessions-kalender 1966/67:

I julen og til nytår er Templet lukket, fra *fredag den 23. december 1966* til *mandag den 2. januar 1967*, begge dage indbefattet.

23.—25. marts	tysk
5.—6. maj	tysk
16.—18. maj	tysk
19.—22. juni	hollandsk
3.—7. juli	dansk
10.—13. juli	svensk
17. juli—3. august	tysk (undtagen fredage)
7.—10. august	fransk
14.—17. august	svensk
21.—24. august	finsk
28.—31. august	dansk
11. september—6. oktober	Templet lukket
9.—19. oktober	tysk (undtagen fredage)

TEMPELVIELSER (Her opføres kun vielser, der finder sted umiddelbart efter borgerlig vielse):

3. september: David R. Montgomery — Lynn Marie Field, Nordtyske Mission.
10. september: Johan W. De Vries — Sieglinde F. Roehsl, Holland — Schweiziske Mission.
10. september: Jan C. Van Lent — Maria M. Doornbos, Holland Stav.
10. oktober: Peter F. M. Bleyl — Silke Hansen, Hamburg Stav.
10. oktober: Hans-Jürgen Drobel — Heidemarie M. Klopfer, Nordtyske Mission.
13. oktober: Heinz-Günther Lamann — Maria E. Lebherz, Vesttyske Mission.
29. oktober: Anthonie van Ouwerkerk — Marijke Moria, Holland Stav.

En bøn til alle tempelbesøgende:

a) Enhver familie (ægtepar med børn), som ønsker at blive beseglet, må ubetinget aflevere et maskinskrevet, korrekt udfyldt og kontrolleret familieskema i tempelbureauet.
b) Angående logi:
   1. Anmeld navn, alder, ankomst- og afrejsedag for samtlige personer, der har brug for logi i Zollikofen.
   2. Har De særlige ønsker om logi, beder vi Dem venligst meddele os det.
   3. Har De allerede selv sikret Dem logi, så skriv alligevel til os og meddel, hvor De skal bo.
   4. Alle anmeldelser bedes tilsendt os i to eksemplarer, og personerne opføres i alfabetisk orden.
c) Korrespondance rettes til:
   SWISS TEMPEL
   3052 Zollikofen/BE
   Schweiz.

GLÆDELIG JUL *ønskes alle i ind- og udland af:*

Mary G. Sorensen og David m. familie	Lilian, Kaj og Irene Krammer
Mary Windfeld Kaiser	Linda, Vibeke og Kjeld Neumann Johansen, Coleman, Alberta, Canada
Kirsten og Poul Andersen, Nordsj.	Ethel og Henry Kofod
Ane Lassen, Bagsværd	Anne og Anton Kobæk, Horsens
Inger Kyhlensø	Henny og Orla Rasmussen
Anni og Kurt Corfitzen Nielsen	Anna, Mogens og børn
Københavns Grens Hjælpeforening	Lis og Hans Billeskov Jansen
Sara og Torkil Dressø	Rebecca og Jørgen W. Schmidt
Elna og Camillo Madsen	Inger og Peter Rasmussen
Christel Petersen	

Tænker De på RADIO???

De kan spare 15-25 % ved køb af radio, TV, elektriske husholdningsartikler etc. ved kontant køb.

Reparation og service af alt elektronisk apparatur udføres billigt og samvittighedsfuldt.

Jørn Petersen
Lilletoften 78, Skovlunde
Telf. 91 40 93

Corona TAPET

H. P. BALTZER
Begravelsesforretning
(Vanløse Ligkistemagasin)
Begravelser ordnes overalt - egen rustvogn
Jyllingevej 8 - København - (01) 71 75 01

Gælder det forsikring så

Husk indexkontrakter inden 1. januar!

Dæk Dem i
DE GJENSIDIGE FORSIKRINGSSELSKABER
DANMARK

gennem **Arne Rytz**
Østerbrogade 41, København Ø.
Telf. TRia 6040

Billetter til originalpriser: TOG, FLY, SKIB, hotelreservationer, forsikringer, valuta m. m. Individuelle rejser, selskabsrejser.

JØRGENSENS Rejsebureau

JERNBANEGADE 7 - KØBENHAVN V
TLF. (01) 15 95 80
Ryesgade 20 - Århus C. - Tlf. (061) 2 99 66